

B. Osobitná časť

K Čl. 1

- 5 Základné princípy, na ktorých spočíva tento zákon tvoria rámec výkladových pravidiel, v súlade s ktorými majú byť aplikované a interpretované právne normy Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a subsidiárne aj Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“). Základné princípy sú rovnocenné a ich poradie nevyjadruje ich dôležitosť.
- 10 V čl. 1 je vyjadrený všeobecný princíp prioritizácie súdu ako právno - ochranného orgánu, čo znamená, že ak zákon nezverí právomoc inému orgánu ochrany práva, všetky spory z uplatňovania subjektívnych práv vo sfére hmotného práva prejednáva a rozhoduje súd, ktorého základným atribútom je inštitucionálna nezávislosť od ostatných zložiek verejnej moci. Zákon zveruje isté právno - ochranné decízne funkcie napríklad správnym orgánom, rozhodcovským
- 15 súdom a pod. V prípade kompetenčného konfliktu medzi rôznymi orgánmi verejnej moci je normatívne nastavený systém riešenia tohto kompetenčného konfliktu (porovnaj § 11).

K Čl. 2

- 20 Východiskovým princípom je princíp právnej istoty, ktorý je v navrhovanej podobe konštantne judikovaný Ústavným súdom SR (ďalej len „ÚS SR“), ako i európskymi súdnymi autoritami. Civilné spory sa prejednávajú a rozhodujú v súlade s ustálenou judikatúrnou líniou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“), ÚS SR, Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), Súdneho dvora EÚ a v prípade, ak sa v konkrétnom konaní súd od tejto línie
- 25 odkloní, musí obligatórne vysvetliť dôvody, pre ktoré sa odklonil od tejto konštantnej línie v odôvodnení súdneho rozhodnutia. Reflexiou tejto zásady v normatívnom texte je i ustanovenie § 214 odsek 4.

K Čl. 3

- 30 V navrhovanom článku 3 CSP je vyjadrené základné interpretačné pravidlo ustanovení CSP. Prirodzenou je interpretácia normatívneho textu v súlade s lexikálnymi, gramatickými a syntaktickými pravidlami (gramatický výklad), avšak prioritizuje sa tzv. objektívny teleologický výklad, t.j. výklad podľa účelu a zmyslu zákona. Každé ustanovenie CSP je potrebné vykladať ústavnokonformne a eurokonformne, rešpektujúc judikatúru ESLP a Súdneho dvora EÚ.

K Čl. 4

- Navrhovaný článok 4 upravuje *analógiu legis* a *analógiu iuris*, ktorá má ako výkladové pravidlo svoje nesporné miesto i v predpisoch procesného práva. Reflektuje sa zákaz odopretia spravodlivosti (*denegatio iustitiae*) teda že sudca nemôže spor neprejednať a nerozhodnúť, ak chýba výslovná právna úprava prejednávanej právnej veci. Klasické interpretačné pravidlo, analógia, umožňuje sudcovi použiť ustanovenie svojim obsahom a účelom natoľko podobné, že je žiaduce posúdiť podľa neho i právne veci, ktoré do hypotézy právnej normy výslovne poňaté neboli.
- 10 V odseku 2 je vyjadrené interpretačné pravidlo, ktoré nemá byť zamieňané so sudcovskou normotvorbou, ale je len osobitným vyjadrením zákazu odopretia spravodlivosti a umožňuje sudcovi vec spravodlivo rozhodnúť aj v prípadoch, ak výslovné znenie zákona neexistuje. Podobnú, či rovnakú formuláciu obsahuje viacero európskych kódexov, napríklad čl. 1 švajčiarskeho občianskeho zákonníka (ZGB).

15

K Čl. 5

- Navrhovaný princíp je procesným ekvivalentom zákazu zneužitia subjektívnych práv, ktorý je latentne prítomný v európskych právnych poriadkoch, napr. aj § 3 ods. 1 slovenského Občianskeho zákonníka a pod. Súdu sa umožňuje odmietnuť konkrétne procesné úkony, ktoré sú zjavným zneužitím práva, či neprihliadnuť na ne alebo ich dokonca procesne sankcionovať (napr. možnosť udeliť pokutu za nedôvodnú námietku zaujatosti sudcu, princíp separácie trov konania, neprihliadnutie na procesne prekludované úkony a pod.).

K Čl. 6

- 25 Navrhovaný princíp reflektuje moderné poňatie bývalej zásady rovnosti účastníkov. Priorizuje sa v ňom nové poňatie kontradiktórneho procesu, kde proti sebe stoja dve strany s protichodným záujmom na výsledku sporu. Navrhované znenie rovnako reflektuje judikatúru štrasburských orgánov ochrany práva, ktorá zásadu rovnosti zbraní vníma ako rovnakú mieru možností participovať na procesných úkonoch ako vlastných (prostriedky procesného útoku v procesných úkonoch) tak i v procesných úkonoch protistrany v tom zmysle, aby ku každej relevantnej námietke, tvrdeniu či dôkazu mala objektívnu možnosť vyjadriť sa protistrana.
- 30 Nóvum spočíva v zavedení osobitných konaní so slabšou stranou, ktoré výrazne modifikujú doterajšie chápanie rovnosti strán sporu. Súd v týchto prípadoch musí zohľadňovať istú hmotnoprávnu i procesnú nerovnováhu sporových strán.

35

K Čl. 7

- Čl. 7 upravuje dispozičný princíp, ktorým je sporové konanie takmer bezo zvyšku ovládané. Dispozičný princíp sa v sporoch prejavuje predovšetkým žalobnou iniciatívou žalobcu, bez ktorej spor nemôže vzniknúť. Priorizuje sa povinnosť súdu viesť strany k zmierlivému vyriešeniu ich hmotnoprávneho konfliktu (mediačná funkcia civilného súdnictva).

K Čl. 8 a Čl. 9

- Čl. 8 a čl. 9 sú vyjadrením princípu kontradiktórnosti sporového konania a prejednacieho princípu (zásady formálnej pravdy). Rovnako princípy súvisia s rovnosťou zbraní a s princípom dispozičným. Priorizuje sa procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť

45

rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Každá procesná strana má právo oboznámiť sa a reagovať na tvrdenia a dôkazné návrhy protistrany.

K Čl. 10

5 Čl. 10 vyjadruje princíp tzv. arbitrárneho poriadku a v mnohom ide o nosný princíp civilného sporového konania. Súd určuje tempo a priebeh konania s prihliadnutím na princíp hospodárnosti tak, aby bol naplnený účel zákona. CSP sa vyvarúva stanovovaniu zákonných lehôt pre sudcu, (celkom výnimočne sa stanovujú, ak je to účelné s prihliadnutím na povahu veci) a v súlade s princípom arbitrárneho poriadku umožňuje sudcovi koncentrovať určité procesné úkony strán a sankcionovať nedodržanie ním stanovených procesných lehôt vo forme procesnej preklúzie, t.j. straty možnosti vykonať požadovaný úkon.

10 V konkrétnom prípade na riadny priebeh konania dohliada, lehoty určuje a potrebné opatrenia ukladá sudca alebo súdny úradník. Pojem súd sa v tomto zmysle primerane používa v celom CSP.

15

K Čl. 11

Čl. 11 proklamuje tradičnú procesnú zásadu, že každý procesný úkon strany sa posudzuje podľa svojho obsahu a skutočnej vôle. V tomto zmysle je indikatívnym pravidlom, že pri skúmaní skutočnej vôle procesnej strany sa prezumuje, že fyzické osoby disponujú schopnosťou racionálne rozlíšiť a posúdiť dôsledky svojho procesného postupu a disponujú priemernou mierou právneho povedomia v tom zmysle, že nebudú jednak svoje práva zneužívať a zároveň nebudú zaťažovať súd nežiaducou zvýšenou mierou súdneho paternalizmu, prejavujúceho sa napríklad zvýšenou mierou manuálnej (poučovacej) povinnosti, vysvetľovaním, návodom či pomocou, na čo sú určené iné orgány ochrany práva (advokát, mediátor, verejný ochranca práv, Centrum právnej pomoci a pod.).

20
25

K Čl. 12

Navrhované znenie čl. 12 reflektuje tradičnú zásadu ústnosti, ktorá je však v modernom poňatí civilného procesu na viacerých miestach prelamovaná. Zákon stanovuje kedy pojednávanie nariaďovať netreba a v ktorých prípadoch sa môže súd spoliehať na písomnú formu konania.

30

K Čl. 13

Navrhuje sa výslovne zaviesť princíp priamosti a bezprostrednosti, ktorý spočíva v osobnom styku strán sporu so súdom. Čl. 13 reflektuje aj právo nechať sa v konaní zastúpiť ako i povinnosť byť zastúpený a obligatornosť zastúpenia advokátom v zákonom stanovených prípadoch.

35

K Čl. 14

Navrhovaný princíp zohľadňuje verejnú kontrolu súdnej moci. Verejnosť môže byť z pojednávania a rozhodovania sporu vylúčená len v taxatívne stanovených prípadoch.

40

K Čl. 15

Základným princípom hodnotenia dôkazov navrhnutých stranami a vykonaných spravidla na pojednávaní je princíp voľného hodnotenia dôkazov. Vyjadruje sa podstata tohto princípu, ktorá spočíva v tom, že žiaden dôkaz nedisponuje legálnou silou, ktorú by sudca musel zohľadniť predpísaným spôsobom. V modernom akuzáčnom civilnom procese je vylúčená tzv. legálna

45

dôkazná teória, hodnotenie dôkazov je ponechané v plnej decíznej kompetencii sudcu, čo predpokladá zvýšené požiadavky na jasnosť, presvedčivosť a logickú bezrozpornosť odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

5 K Čl. 16

Navrhovaný čl. 16 zakotvuje princíp legality, ktorý znamená viazanosť súdu zákonom, pričom sa zohľadňuje hierarchia právnych predpisov (napríklad prednosť úniového práva, medzinárodnej zmluvy atď.).

- 10 Celkom výnimočne môže odôvodnenosť postupu mimo rámca princípu legality vyplývať z tzv. testu proporcionality vzájomne kolidujúcich ústavných práv. V tomto zmysle napr. súd môže vykonať dôkaz získaný v rozpore so zákonom, ak je právo protistrany ústavnokonformne posúdené ako v konkrétnom prípade silnejšie právo než porušené právo toho, na koho úkor sa právo vykonáva. Ak teda napríklad súd vezme do úvahy elektronickú komunikáciu či zaznamenanie obrazu a zvuku na to určenými elektronickými prostriedkami, ktoré boli získané
- 15 bez súhlasu osoby, ktorej prejavy boli takto zachytené, musí to odôvodniť tým, že právo na ochranu osobnosti tohto subjektu je v konkrétnom prípade proporčne slabšie oproti tomu ústavnému právu, ktorého porušenie sa má takto získaným dôkazným prostriedkom preukázať (v zmysle judikatúrnych záverov môže ísť napr. o proporčne silnejšie právo na rasovú, rodovú, či inú nediskrimináciu).
- 20 Postup súdu v súlade s platnými právnymi predpismi nevyučuje aplikáciu neúčinných právnych predpisov, na ktoré odkazujú intertemporálne ustanovenia.

K Čl. 17

- 25 Navrhované znenie čl. 17 je deklaráciou princípu hospodárnosti konania, ktorá má byť jedným z najzákladnejších pravidiel výkladu ustanovení tohto zákona, ako aj iných procesných predpisov. Princíp je ekvivalentom či koncepčným doplnením práva na súdnu a inú právnu ochranu, ktorá musí byť nielen zákonná, ale i efektívna, t.j. účinná a rýchla.

K Čl. 18

- 30 Navrhované znenie čl. 18 je vyjadrením princípu voľného pohybu súdnych rozhodnutí v rámci európskeho priestoru, ako i vyjadrením princípu materiálnej reciprocity medzinárodného práva.

K § 1 a 2

- 35 Uvedené ustanovenia reflektujú diferenciaciu procesnej právnej úpravy na tri samostatné kódexy – CSP, CMP a SSP, a to tak, že CSP upravuje len postup subjektov civilného sporového konania a na mimosporové konania a správne súdnictvo sa uplatňuje iba subsidiárne, teda tam, kde osobitný procesný režim nezakotvujú CMP a SSP.

- 40 Pojem civilný proces je moderným vyjadrením staršieho pojmu občianske súdne konanie, avšak zahŕňa v sebe prejednávanie a rozhodovanie sporov z oblasti celej sféry civilného práva hmotného (to súvisí i s otázkou právomoci tzv. civilného súdnictva, k tomu porovnaj § 3 a nasl.). Uvedenému je prispôsobená i legálna terminológia v celom CSP vrátane odlišného vnímania subjektov civilného procesu (dôsledne sa uplatňuje princíp dvoch vzájomne kontradiktórne postavených strán sporu s protichodným záujmom na ich výsledku).

- 45 K § 3

Právomoc súdu v civilnom sporovom konaní môžeme definovať ako súhrn oprávnení a povinností súdu tzv. decíznej (rozhodovacej) povahy. V navrhovanom ustanovení je vyjadrená všeobecná a obligatórna zúžená právomoc civilných súdov, pričom sa zakotvuje generálna klauzula, ktorá zabezpečuje právomoc súdov v súkromnoprávných sporoch a iných súkromnoprávných veciach. Pojem „súkromnoprávny“ je tu volený zámerne, nakoľko CSP upravuje tzv. civilný proces (porovnaj § 1). Súkromnoprávny spor bude spravidla podliehať režimu CSP, a len zákon môže ako výnimku stanoviť, že súkromnoprávny spor či inú súkromnoprávnu vec nie sporového charakteru prejedná a rozhodne iný orgán dotovaný zákonnou decíznou kompetenciou. Pojem orgán je tu použitý v najširšom zmysle (môže ísť nie len o orgán verejnej moci, správny orgán, ale v najširšom zmysle napr. i o rozhodcovský súd – porovnaj § 5).

Právomoc súdov v mimosporovom konaní a správnom súdnictve vymedzujú samostatne CMP a SSP na základe princípov taxatívnej enumerácie právomoci spadajúcej pod procesný režim CMP a SSP.

15

K § 4

V navrhovanom znení je vyjadrená rozšírená právomoc súdov, ktorá znamená, že iné ako súkromnoprávne spory či súkromnoprávne veci prejednávajú a rozhodujú civilné sudy len výnimočne v prípadoch, ak to stanovuje osobitný zákon.

20 Delená právomoc – z právnej úpravy sa odstránila delená právomoc ako inštitút. Takáto úprava stratila zmysel, keďže ostala iba v prípade z. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov - a ani v tomto prípade nejde o delenú právomoc *per se*.

25 K § 5 až 8

V navrhovanom znení § 5 až 8 je upravená tzv. alternatívna zúžená právomoc civilných súdov. Uzavretím tzv. rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy môžu sporové strany vylúčiť právomoc všeobecného súdu v prípadoch, ak to pripúšťa definícia arbitrability podľa z. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

30 Uplatnenie námietky nedostatku právomoci civilného súdu v dôsledku rozhodcovskej doložky či zmluvy podlieha pomerne prísnej koncentrácii (§ 6). Osobitným zákonom podľa § 6 ods. 3 sa majú na mysli ustanovenia § 21 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 30 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

35 Alternatívnosť zúženej právomoci spočíva v možnosti voľby sporových strán jednak vylúčiť právomoc civilného súdnictva ako aj v možnosti jej obnovenia v prípade súhlasného úkonu vo forme vyhlásenia voči súdu.

Ak rozhodnutie cudzieho rozhodcovského súdu nie je uznané, hľadá sa naň, ako keby nebolo – nejde teda o prekážku *res iudicata*.

40 Pri konkurencii rozhodcovského a súdneho konania (§ 8) sa vychádza z priority rozhodcovského konania, kedy je rozhodcovský súd dotovaný tzv. právomocou rozhodnúť o svojej právomoci (*competence competence*).

K § 9 až 11

45 Ustanovenia riešia nedostatok právomoci ako tzv. neodstrániteľnú prekážku konania, ktorej procesným následkom môže byť výlučne zastavenie konania.

Ak súd indikuje iný orgán ochrany práva, do právomoci ktorého prejednanie a rozhodnutie takejto veci patrí, je povinný mu po zastavení konania na súde túto vec postúpiť. Pojem „orgán SR“ je zdôraznený kvôli kolíznym normám, ak ide o vzťah s cudzím medzinárodným prvkom.

5 V prípade, ak súd dospeje k názoru, že mu vec do právomoci nepatrí a nedokáže s dostatočnou dávkou určitosti indikovať iný orgán ochrany práva, do právomoci ktorého vec patrí, je povinný uplatniť postup podľa zásady ustanovenej v čl. 4 a v zmysle princípu zákazu odopretia spravodlivosti musí vec prejednať a rozhodnúť.

Pre prípad tzv. kompetenčných konfliktov sa zriaďuje osobitý kompetenčný senát NSSR. Rozhodnutím kompetenčného senátu sú sudy a orgány verejnej správy viazané a podrobnosti 10 ustanoví Rokovací poriadok NSSR.

K § 12

Navrhuje sa zaviesť takmer bezvýnimočné pravidlo o druhovej príslušnosti súdov, v zmysle ktorého je prvoinštančným súdom zásadne súd okresný. Jedinou výnimkou je konanie 15 o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, v ktorom úlohu prvoinštančného súdu plnia krajské sudy. Krajské sudy tak budú dôsledne plniť úlohu súdov odvolacích a najvyšší súd je súdom dovolacím, plniacim si zároveň úlohy zjednocovania judikatúry, ako i ďalšie úlohy vyplývajúce zo z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Navrhovaná konštrukcia „súdu prvej inštancie“ je odôvodnená historicky komparatívne i doktrinálne. Inštančnosť súdnej sústavy sa posudzuje podľa počtu riadnych opravných 20 prostriedkov v systéme – v tomto zmysle je slovenské civilné súdne konanie dvojinštančné, pretože existuje len jeden riadny opravný prostriedok s devolutívnym účinkom – odvolanie. Pojem „stupeň“ súdnej sústavy sa používa na vyjadrenie počtu článkov príslušnej súdnej sústavy – v tomto zmysle máme v SR trojstupňovú súdnu sústavu (okresný súd, krajský súd, najvyšší 25 súd).

K § 13

Pravidlo určenia miestnej príslušnosti všeobecne je zachované z § 84 OSP.

K § 14

30 Ustanovenie upravuje všeobecný súd fyzickej osoby. Do odseku 1 bol prebratý § 85 odsek. 1 OSP, namiesto „občan“ použitý termín „fyzická osoba“.

Predkladateľ navrhuje zjednodušiť, sprehľadniť a zefektívniť kritériá stanovovania miestnej príslušnosti súdu, a to zavedením unifikovaného kritéria trvalého pobytu pri fyzických osobách, 35 pričom sa odstraňuje dualita režimu fyzických osôb podnikateľov a fyzických osôb nepodnikateľov. Doterajšie rozlišovanie predstavovalo rezíduum fragmentárnej úpravy tzv. obchodného súdnictva, ktoré však stratilo akékoľvek opodstatnenie.

K § 15

40 Ustanovenie vyjadruje všeobecný súd právnickej osoby, aj zahraničnej právnickej osoby a predstavuje doterajšiu líniu § 85 OSP.

K § 16

45 Ustanovenie upravuje pravidlá určenia všeobecného súdu ak ho nie je možné určiť postupom podľa § 14 a 15.

K § 17

Prebratý § 85 odsek 3 OSP.

K § 18

- 5 Prebratý § 89 OSP s prispôbením terminológie tak, aby zodpovedala charakteru sporového konania.

K § 19

- 10 Ustanovenie upravuje alternatívnu miestnu príslušnosť s tým, že ide po terminologickej precizácii v podstate o prebratý § 87 OSP, pričom boli z pôvodného ustanovenia vypustené pôvodné písm. d) (je platobné miesto, ak sa uplatňuje právo zo zmenky alebo šeku - ustanovenie bolo obsolétne, keďže príslušnosť je upravená kauzálné – pozri § 22), vypustené pôvodné písm. e) (je sídlo burzy, ak ide o spor z burzového obchodu – ustanovenie bolo obsolétne, keďže príslušnosť je upravená kauzálné – pozri § 28). Pôvodné písm. f) (teraz d) bolo upresnené a bolo
15 doplnené nové písm. e) v ktorom sa reflektujú spory s ochranou slabšej strany – osoba, ktorá žaluje svoje právo na nediskrimináciu.

K § 20

Ustanovenie upravuje tzv. výlučnú miestnu príslušnosť

- 20 Do písm. a), b), c), d) a e) je prebratý § 88 OSP. Pôvodné písm. a) („v obvode ktorého mali manželia posledné spoločné bydlisko v Slovenskej republike, ak ide o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak býva v obvode tohto súdu aspoň jeden z manželov; ak nie je takýto súd, je príslušný všeobecný súd odporcu, a ak nie je ani taký súd, všeobecný súd navrhovateľa“) sa vypustilo, nakoľko v praxi sa jeho aplikácia ukázala nie
25 vždy ako procesne komfortná pre subjekty konania. Rovnako bolo vypustené pôvodné písm. j) - v obvode ktorého má dlžník sídlo alebo miesto podnikania, a ak nemá sídlo alebo miesto podnikania, súd, v obvode ktorého má svoje bydlisko, ak ide o konkurzné konanie alebo reštrukturalizačné konanie, a súd, na ktorom tieto konania prebiehajú, ak ide o spory nimi vyvolané, okrem sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak osobitný
30 zákon neustanovuje inak. Ostatné ustanovenia pôvodného § 88 OSP sa vypustili, pretože sa týkajú konaní podľa CMP.

K § 21

- 35 Predkladateľ uvedenou právnou úpravou reflektuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004, ktorým sa vytvára exekučný titul pre nesporné nároky.
V treťom odseku predkladateľ reflektuje právnú úpravu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 zo dňa 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181, 29. 6. 2013).

K § 22

- 40 Prebratý § 10 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sídlach a obvodoch súdov“).
Osobitná kauzálna príslušnosť sa v odvolacom konaní neuvádza, pretože na rozhodovanie je
45 príslušný všeobecný odvolací súd – krajský súd.

Predkladateľ vypustil z normatívneho textu inštitút zmenkového platobného rozkazu, predovšetkým z dôvodu zákazu použitia zmenky v spotrebiteľských vzťahoch - § 5a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

5 V skrátanom rozkaznom konaní nemá súd spôsob, ako posúdiť či zmenka súvisí alebo nesúvisí s kauzálnym spotrebiteľským vzťahom, teda objektívne by sudca nebol schopný dodržať imperatívnu normu § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa, čím by mohlo dochádzať k porušovaniu spotrebiteľských práv a k porušovaniu imperatívnej normy verejného práva. Predkladateľ preto pristúpil k vypusteniu inštitútu zmenkového platobného rozkazu.

10

K § 23

Ustanovením o kauzálnej príslušnosti v pracovnoprávných sporoch mal predkladateľ cieľ vytvoriť podmienku na špecializáciu v tomto type agendy. Pri určovaní okresných súdov v sídle kraja bral predkladateľ do úvahy najmä štatistiku nápadu na jednotlivé súdy, dopravnú

15

K § 24

Prebratý § 9 zákona o sídlach a obvodoch súdov, pričom pojem „vyrovnač súd“ bol zmenený na „reštrukturalizačný“ súd, keďže podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii je vhodné používať tento pojem.

20

K § 25

Pôvodný § 11 zákona o sídlach a obvodoch súdov ustanovoval ako kauzálne príslušné tri okresné súdy na prejednávanie agendy ochrany práv k predmetom priemyselného vlastníctva a ochrany práv z nekalej súťaže. Pôvodná úprava sa rozdelila do dvoch ustanovení, pričom sa na prejednávanie a rozhodovanie o sporoch z priemyselného vlastníctva ustanovil jeden okresný súd, a to Banská Bystrica pre obvod celej Slovenskej republiky. K tomuto kroku sa pristúpilo v záujme potreby špecializácie na túto agendu a rovnako je dôvodom potreba zjednocovania

25

30

K § 26

Do tohto ustanovenia bol prebratý pôvodný § 11 zákona o sídlach a obvodoch súdov v časti upravujúcej kauzálnu príslušnosť súdov v sporoch z nekalej súťaže. Právna úprava bola doplnená o kauzálnu príslušnosť v autorskoprávnych sporoch z dôvodu potreby špecializácie a diferenciacie súdnej agendy.

35

K § 27

Prebratý pôvodný § 12 zákona o sídlach a obvodoch súdov.

40

K § 28

Prebratý pôvodný § 13 zákona o sídlach a obvodoch súdov.

45

K § 29

Kvôli komplexnej právnej úprave príslušnosti súdov je na tomto mieste navrhovaná právna úprava príslušnosti troch krajských súdov – ide o jedinú výnimku z druhovej príslušnosti okresného súdu, a to kvôli významu, ktorý predkladateľ prikladá ochrane spotrebiteľa, predovšetkým so zreteľom na to, aby o odvolaniach rozhodoval NS SR. Navrhovaná úprava môže výrazne prispieť k zjednoteniu judikatúry v spotrebiteľských veciach, k prehľadnosti systému právnej ochrany spotrebiteľa.

K § 30

Predkladateľ reflektuje Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 zo dňa 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181, 29. 6. 2013) a zavádza kauzálnu príslušnosť na konania podľa tohto nariadenia. Na úpravu ochranného opatrenia nariadeného v inom členskom štáte Európskej únie, pozastavenie účinkov uznania, zrušenie účinkov uznania alebo neuznanie ochranného opatrenia nariadeného v inom členskom štáte Európskej únie je príslušným orgánom súd, konkrétne Okresný súd Bratislava III.

K § 31

Doterajšia línia funkčnej príslušnosti sa zásadne nemení, pravidlo obsiahnuté v § 10 OSP je prebraté aj do novej právne úpravy.

K § 32

Ustanovenie určuje funkčnú príslušnosť najvyššieho súdu v dovolacom konaní.

K § 33 až 35

Spoločné ustanovenia upravujú jednotné zásady pre všetky druhy súdnej príslušnosti, a to predovšetkým zásadu *perpetuatio fori*, teda zásadu trvania súdnej príslušnosti (§ 35) a zásadu, že v prípade konkurencie niekoľkých miestne príslušných súdov je príslušný ktorýkoľvek z nich. Ustanovenia vychádzajú z doterajšej línie § 11 OSP.

K § 36

Navrhuje sa ponechať doterajšiu právnu úpravu delegácie veci vrátane diferenciacie na delegáciu vhodnú a nutnú, vrátane rozhodovania o delegácii najbližšie inštančne nadriadeným súdom (pôvodný § 12 OSP). Z dôvodu odstránenia potenciálne šikanózných návrhov na prikázanie sporu sa zavádza osobitné pravidlo podľa odseku 4.

K § 37 až 40

Navrhuje sa diferencovať skúmanie príslušnosti podľa toho, či ide o príslušnosť miestnu alebo o ostatné druhy príslušnosti. Na vecnú, kauzálnu a funkčnú príslušnosť prihliada súd *ex offio* počas celého konania a ak súd zistí nedostatok tejto svojej príslušnosti, postupuje podľa § 40.

Miestna príslušnosť podlieha inému procesnému režimu – miestnu príslušnosť skúma iba na námietku podľa § 38.

V § 40 sa ponecháva doterajšia línia OSP, v odseku 1 je rozdiel v tom, že súd o postúpení upovedomuje len žalobcu, žalovaného upovedomuje len vtedy, ak mu už bola doručená žaloba, namiesto termínu „Najvyšší súd Slovenskej republiky“ použil termín „spoločne nadriadený súd“. „Inými podaniami“ v odseku 3 sa má na myslí napríklad návrh na vydanie neodkladného opatrenia.

K § 41

Dôsledne sa zväzda princíp, že v prvej inštancii koná a rozhoduje sudca príslušného okresného súdu, ako aj princíp, že odvolací a dovolací súd rozhoduje v senáte. Zdôrazňuje sa procesné nívum v podobe konania a rozhodovania veľkého senátu v definovaných prípadoch. Zjednodušil sa doterajší pojmový aparát (samosudca, predseda senátu konajúci ako jediný sudca a pod.)
5 Jednotlivými úkonmi môže byť poverený súdny úradník v osobitných prípadoch aj predseda súdu (§ 42).

K § 42

10 Predseda súdu ako orgán štátnej správy súdov vykonáva najmä úkony evidované v registri Spr., kde nekoná a nerozhoduje ako zákonný sudca, no napriek tomu môžu mať tieto úkony vplyv na priebeh konania (napr. pokyn zákonnému sudcovi na základe prešetrenia sťažnosti na prietahy v konaní a pod.).
Zákon č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch vymedzuje, ktorý súdny úradník môže vykonať
15 aký úkon, preto ustanovenie § 42 ods. 2 normatívne odkazuje na osobitnú právnu úpravu.

K § 43 a 44

Doterajšia právna úprava obsiahnutá v § 37 OSP zostáva zachovaná s uspôsobením terminológie novému procesnému kódexu.
20

K § 45

Navrhuje sa zavedenie inštitútu Veľkého senátu, po skúsenostiach z viacerých európskych krajín, napríklad Českej republiky. Veľký senát je inštitucionálnym zabezpečením princípu právnej istoty vyjadreného v čl. 2 a normatívne pokrýva prípady, ak sa senát NSSR mieni odkloniť od
25 konštantnej judikatúrnej línie SR.
Príslušným kolégiom sa rozumie to kolégium, ktorého sa vec týka resp. ide o kolégium, do ktorého spadá senát, ktorý postúpil vec Veľkému senátu na rozhodnutie.
Veľký senát rozhoduje priamo vo veci samej, v ktorej sa buď pridrží súčasnej judikatúrnej línie, alebo sa v odôvodnených prípadoch od nej odkloní. Inšpirácia postupu podľa odseku 2 vyplýva
30 z negatívnej skúsenosti z Českej republiky – navrhovaná normatívna úprava zabráni tomu, aby sa postupujúci senát neodôvodnene vyhol vybavovaniu vecí, keďže členovia senátu, ktorý vec Veľkému senátu postupuje, sú jeho súčasťou.
Navrhuje sa obligatórna ingerencia generálneho prokurátora SR, prípadne ďalších subjektov, ktorých právny názor môže prispieť k stabilizácii a ustálenosti judikačnej praxe, napríklad
35 právnické fakulty univerzít a vysokých škôl, Ústav štátu a práva SAV, verejný ochranca práv a pod.

K § 46

Navrhuje sa zachovanie doterajšej právnej úpravy § 14 OSP s prispôbením terminológie CSP.
40

K § 47 a 48

Navrhovaná úprava vychádza z diferenciacie vylúčenia sudcov podľa toho, či ide o uplatnenie námietky zaujatosti stranou alebo či dôvody vylúčenia oznamuje samotný sudca.
V prípade, ak dôvody vylúčenia oznamuje sudca, o dôvodnosti skutočností tvrdených sudcom
45 rozhoduje uznesením predseda súdu (prípadne podpredseda súdu, ak skutočností oznamuje sudca vykonávajúci súčasne funkciu predsedu súdu).

Rozhodnutie predsedu súdu (prípadne podpredsedu súdu) môže byť kladné aj záporné, no zároveň je rozhodnutím konečným. Z dôvodu procesnej ekonómie a zovšeobecnenia skúsenostnej bázy všeobecných súdov sa navrhuje postup podľa § 46.

5 Procedurálne otázky postupu predsedu súdu pri vylúčení sudcu upravuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

K § 49 a 50

10 Navrhovaná právna úprava vychádza vo všeobecnosti z koncentrácie námietky zaujatosti a precizuje náležitosti námietky zaujatosti uplatnenej stranou. Z dôvodov procesnej ekonómie a s prihliadnutím na zásadu uvedenú v čl. 11 odsek 2 sa vylučuje poučovacia povinnosť súdu i aplikácia ustanovení o odstraňovaní väd podania.

K § 51 až 55

15 Z dôvodov procesnej ekonómie je viazané predloženie veci aj rozhodnutie súdu lehotou podľa § 51, pričom lehota na rozhodnutie plynie nadriadenému súdu od predloženia veci súdom nižšieho stupňa. Žiadna z uvedených lehôt sa však neuplatní, ak sa vec predkladá na rozhodnutie funkčne príslušnému súdu o odvolaní vo veci samej.

Z dôvodov procesnej ekonómie sa navrhuje postup podľa § 54.

20 Navrhuje sa zaviesť fakultatívnu poriadkovú pokutu podľa § 55, pri ktorej sa uplatní sudcovské uváženie jednak čo do dôvodnosti námietky a jednak čo do výšky uloženej poriadkovej pokuty.

K § 56

25 O vylúčení tzv. iných súdnych osôb vymenovaných v tomto ustanovení rozhoduje konajúci sudca, pričom sa primerane aplikujú pravidlá vylúčenia sudcov podľa predchádzajúcich ustanovení CSP.

K § 57

30 Navrhovaná právna úprava dôsledne vychádza z tzv. prvej definície účastníctva v sporovom konaní. Z dôvodov zavedenia dôsledných prvkov kontradiktórneho procesu a princípu formálnej pravdy sa doterajší pojem účastník vyhradzuje len pre konania mimosporové a konania v správnom súdnictve. Ustanovenie § 57 dôsledne zavádza pojem strana (legislatívna skratka „strana sporu“), čím sa vyjadruje existencia dvoch v záujme na výsledku sporu kontradiktórnych protistrán – teda strana žalobcu a strana žalovaného.

35 V prípade, ak na jednej strane vystupuje viacero subjektov, ide o druh procesného spoločenstva, avšak stále je stranou sporu žalobca či žalovaný, čo dôsledne vyjadruje princíp, že procesné strany sú v kontradiktórnom sporovom konaní iba dve bez ohľadu na počet subjektov vystupujúcich na dotknutej strane.

K § 58

40 Navrhuje sa nahradiť pojem „spôsobilosť byť účastníkom konania“ pojmom „procesná subjektivita“, čo vyplýva zo zmenenej koncepcie „účastníctva sporového konania“ (viď § 57). Pojem procesná subjektivita je doktrinálne bezproblémový a vyjadruje korelát pojmu právna subjektivita, ktorý je teóriou i praxou vnímaný bezproblémovo.

45 K § 59

Predkladateľ navrhuje odstrániť súčasný, procesnej teórii a praxi nevyhovujúci stav kedy súd skúmal procesnú subjektivitu ako jedinú z procesných podmienok v čase začatia konania. zjednocuje sa systém skúmania procesných podmienok tak, že súd skúma všetky procesné podmienky v každom štádiu konania.

- 5 Celkom výnimočne môže nastať situácia, že nedostatok procesnej subjektivity existujúci v čase začatia konania bude pred vydaním rozhodnutia súdu o zastavení konania zhojený. Pôjde bezvýnimočne o situácie, kedy právnu subjektivitu prizná procesnej strane samotný zákon, napríklad ak počas konania nadobudne účinnosť právna úprava priznávajúca právnu a tým i procesnú subjektivitu správnomu orgánu, ktorý ju v čase začatia konania ešte nemal.

10

K § 60

Navrhované ustanovenie rieši situáciu, ak procesnou stranou je fyzická osoba (prípadne ak na jednej strane vystupuje viacero fyzických osôb, úprava sa uplatní na ktorúkoľvek z nich).

- 15 Navrhuje sa ponechať na úvahe súdu, či v konaní môže pokračovať (preferenčne najmä v prípade majetkových sporov podľa odseku 2).

K § 61

Navrhované ustanovenie normatívne pokrýva stratu procesnej subjektivity právnickej osoby vystupujúcej ako procesná strana, ku ktorej došlo v priebehu konania. V prípade nedostatku procesnej subjektivity od počiatku sa uplatní postup podľa § 59 (to platí *mutatis mutandis* aj pre § 60).

20

K § 62

Navrhovaná právna úprava procesného nástupníctva vychádza z časového momentu zániku procesnej subjektivity procesného predchodcu. K tomuto momentu sa všetky plynúce procesné lehoty prerušujú, to znamená, že momentom vstupu procesného nástupcu do konania začínajú plynúť lehoty odznova.

25

K § 63

Navrhovaným ustanovením predkladateľ odstraňuje aplikačné problémy v praxi, ktoré nastali v prípade, ak k strate procesnej subjektivity došlo po vyhlásení rozhodnutia. Doteraz neexistoval normatívny model riešenia tejto situácie, navrhovaná právna úprava dovoľuje súdu rozhodnúť o procesnom nástupníctve aj po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej, resp. rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, avšak vyhláseným rozhodnutím už procesný súd zostáva viazaný. Bude tak môcť napríklad doručiť a prípadne správoplatniť toto rozhodnutie, čo doteraz možné nebolo.

35

K § 64

Navrhované ustanovenie upravuje procesnú spôsobilosť ako klasický inštitút civilného procesného práva a v zmysle doterajšej právnej úpravy priznáva procesnú spôsobilosť každému v takom rozsahu, ktorý zodpovedá jeho spôsobilosti na právne úkony.

40

K § 65

Ustanovenie upravuje procesné situácie, kedy fyzická osoba nemá procesnú spôsobilosť v plnom rozsahu a normatívne ju rieši konaním prostredníctvom zákonného zástupcu podľa hmotného práva (napr. zákon o rodine) alebo procesného opatrovníka. Novokoncipovaný inštitút procesného opatrovníka zjednocuje doterajšiu pojmovú nejednotnosť pojmu „opatrovník“, ktorý

45

splýval s opatrovníkom podľa hmotného práva. Procesného opatrovníka ustanovuje súd konajúci vo veci z dôvodov procesnej ekonómie (hospodárnosti konania).

K § 66

- 5 Ustanovenie nadväzuje na ustanovenie § 64 a § 65. V prípade nedostatku procesnej spôsobilosti sa preferuje zastúpenie zákonným zástupcom a iba v prípade, ak fyzická osoba zákonného zástupcu nemá, príp. ak z rôznych dôvodov podľa hmotného práva zákonný zástupca za fyzickú osobu konať nemôže, alebo ak síce konať môže, avšak nevyvíja dostatočnú procesnú aktivitu na ochranu procesných práv fyzickej osoby, ktorú zastupuje, ustanoví súd procesného opatrovníka
- 10 na zastupovanie procesných práv a záujmov fyzickej osoby z nedostatkom procesnej spôsobilosti.

K § 67

- 15 Súd konajúci o veci ustanovuje procesného opatrovníka uznesením, ktoré obligatórne doručuje procesnému opatrovníkovi a fakultatívne i stranám sporu. Kritérium povahy veci umožňuje súdu uvážiť, či je vhodné a hospodárne doručovať uznesenie o ustanovení procesného opatrovníka i procesným stranám.

- Kedže uznesenie podľa odseku 1 je uznesením o vedení konania, nie je ním procesný súd viazaný a z úradnej povinnosti ho zruší vždy, ak pominuli dôvody, pre ktoré bol procesný opatrovník ustanovený - napríklad fyzická osoba znovunadobudla procesnú spôsobilosť v plnom rozsahu.
- 20

K § 68

- 25 Navrhované ustanovenie má inštruktívnu povahu a záväzným spôsobom stanovuje poradie osôb, ktoré môže súd za procesného opatrovníka ustanoviť. Na prvom mieste súd ustanovuje príbuzného v priamom či pobočnom rade bez ohľadu na stupeň príbuzenstva – dôležitým je predpoklad, že bude fyzickú osobu s nedostatkom procesnej spôsobilosti zastupovať svedomito, teda bude dôsledne hájiť jej záujmy. Iba v prípade, ak súd takúto osobu nezistí, ustanoví sa za opatrovníka obec podľa kritéria posledného známeho trvalého pobytu, ktorý súd zistí z registra obyvateľov SR. Ako *ultima ratio* sa výnimočne pripúšťa ustanovenie súdneho úradníka, a to podľa kritéria vzniku nebezpečenstva z omeškania, teda v prípadoch, kedy by zisťovaním osoby príbuznej alebo blízkej mohli byť ohrozené alebo poškodené práva alebo oprávnené záujmy fyzickej osoby s nedostatkom procesnej spôsobilosti (zastúpeného).
- 30

K § 69

- 35 Konanie za právnickú osobu v právnom styku ustanovujú predpisy hmotného práva (najmä Občiansky zákonník, resp. Obchodný zákonník). Predkladateľ reflektuje týmto ustanovením hmotnoprávnu úpravu (napríklad Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod.) a osobitne nerozvádza konanie za právnickú osobu v procesnoprávných vzťahoch.
- 40

K § 70

- Predkladateľ reflektuje pomerne konštantnú judikatúru. Ak je stranou sporu štát, predkladateľ stanovuje ako obligatórnu náležitosť žaloby označenie štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná.

- 45 Tým sa odstraňuje neistota pri pomenovaní štátneho orgánu tým, že sa táto náležitosť presúva z otázky hmotnoprávnej legitímácie do režimu odstrániteľných vád, čím sa zodpovednosť za to,

kto v konaní za stranu koná, presúva na súd. Konanie za štát upravuje napríklad zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

5 K § 71

Ustanovenie upravuje situáciu tzv. subjektívnej kumulácie v civilnom procese. O procesné spoločenstvo ide vždy, ak na jednej procesnej strane vystupuje viacero subjektov. Predkladateľ normatívne rozlišuje spoločenstvo samostatné (§ 72) spoločenstvo nerozlučné (§ 73) a nútené (§ 74).

10 Z dôvodov procesnej ekonómie je navrhovaný postup v odseku 2, čím predkladateľ ponecháva v modifikovanej podobe predchádzajúcu právnu úpravu, ktorá sa v praxi osvedčila.

K § 72

15 Navrhovaná právna úprava vychádza z osvedčeného doktrinálne i judikatúrne dostatočne podloženého inštitútu samostatného procesného spoločenstva, čím sa ponecháva tento inštitút v nezmennej podobe oproti minulej právnej úprave.

K § 73

20 Predkladateľ ponecháva inštitút nerozlučného procesného spoločenstva v modifikovanej podobe a to predovšetkým v právnej úprave odporovania si úkonov členov nerozlučného procesného spoločenstva. Úprava odseku 3 je normatívnym vyjadrením princípu zakotveného v čl. 4 odsek 2.

K § 74

25 Predkladateľ na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy normatívne vyjadruje doteraz len doktrinálne a judikatúrne popísaný pojem núteného procesného spoločenstva. O takéto procesné spoločenstvo ide vždy, keď hmotnoprávna vecná legitímácia svedčí v spore viacerým subjektom. Inak povedané, ak je z hľadiska hmotného práva potrebné a nevyhnutné aby žalobu uplatnilo
30 viacero subjektov spoločne, alebo ak je nevyhnutné pre úspech v spore žalovať viacero subjektov, ide o nútené procesné spoločenstvo. Účasť všetkých subjektov právneho vzťahu pre úspech v spore sa vyžaduje napríklad podľa zákona č. 182/1993 Z. z. podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“) a pod.

35

K § 75

Prebratý § 92 odsek 1 OSP. Termín „navrhovateľ“ bol nahradený termínom „žalobca“ a prispôsobený tak pojmológii CSP.

40 K § 76

Predkladaná právna úprava pokračuje v línii nastolenej už v OSP z roku 1950, podľa ktorej je pre súd rozhodujúci skutkový a právny stav nie v čase začatia konania, ale zásadne v čase vydania meritórneho rozhodnutia. Súd preto musí procesne reflektovať zmeny v potenciálnej vecnej legitímácii, na čo slúži inštitút zmeny subjektov podľa § 76. Navrhovaná právna úprava sa
45 prispôsobila terminológii novej koncepcii sporového konania, vypustil sa inštitút zámeny

účastníctva, pretože v dôsledne kontradiktórnom spore má byť nedostatok vecnej legitímácie v čase začatia konania riešený výlučne novým sporom, nie „pokračovaním“ pôvodného sporu.

K § 77

5 Navrhovaná právna úprava oveľa koncepnejšie, systematickejšie a hlbšie rieši problematiku intervencie v sporovom konaní (doterajší inštitút vedľajšieho účastníctva). Predkladateľ sa inšpiroval v zahraničných právnych úpravách, a to predovšetkým v právnej úprave rakúskej a nemeckej. Intervencia v sporovom konaní je typickým procesným inštitútom, ktorého

10 doterajšia právna úprava sa však javila ako neuspokojivá a neefektívna. Preto predkladateľ prišiel k jej komplexnej zmene.

Kritérium právneho záujmu na výsledku konania je tradičným a osvedčeným kritériom intervencie v spore, preto zostáva normatívne zachované.

K § 78

15 Inštitút intervencie v sporovom konaní vyžaduje na vstup intervenienta buď vlastnú iniciatívu alebo inštitút tzv. litisdenunciácie – oznámenia o spore podľa § 82. Kritérium právneho záujmu na výsledku konania je reflektované v navrhovanej úprave odseku 3, podľa ktorej je osobitnou

20 náležitosťou podania, na základe ktorého intervenient do sporu vstúpi, aj špecifická povinnosť tvrdenia týkajúca sa skutočností odôvodňujúcich splnenie tohto kritéria. O pripustení intervencie v spore zásadne súd nerozhoduje. Vstup intervenienta sa stranám oznamuje procesne ekonomickým spôsobom, napr. elektronickou komunikáciou či iným písomným úkonom súdu.

K § 79

25 Rozhodnutie o prípustnosti intervencie je viazané na procesnú aktivitu sporových strán, ktoré v návrhu podľa odseku 1 musia uviesť skutočnosti a prípadne označiť dôkazy, ktoré intervenciu vylučujú (napr. tvrdenia a dôkazy, o neexistencii hmotnoprávneho vzťahu medzi intervenientom a stranou sporu a pod.). O prípustnosti intervencie rozhoduje súd uznesením, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

K § 80

30 Navrhované ustanovenie normatívne upravuje prípady, kedy z hmotného práva vyplýva, že intervenient a strana, na ktorej vystupuje, budú tvoriť nerozlučné procesné spoločenstvo. Ide napr. o ustanovenie § 54 odsek 2 Obchodného zákonníka, § 131 odsek 5 Obchodného zákonníka a pod.

35

K § 81

40 Ak nejde o prípad podľa § 80, z povahy intervencie v spore vyplýva nevyhnutnosť súhlasu procesnej strany, na ktorej intervenient vystupuje so všetkými relevantnými procesnými úkonmi intervenienta. Za relevantné procesné úkony predkladateľ označil všetky prostriedky procesného útoku a obrany, kde je súhlas procesnej strany nevyhnutný z dôvodu ochrany jej procesného postavenia. Bez súhlasu procesnej strany sú prostriedky procesného útoku alebo obrany intervenienta neúčinné.

K § 82

45 Navrhované ustanovenie pokrýva tradičný procesný inštitút tzv. litisdenunciácie, teda oznámenia o spore. Procesná strana oznamuje potenciálnemu intervenientovi, že sa vedie spor, ktorý môže

mať dopad na ich vzájomný hmotnoprávny vzťah (typicky napr. regresné nároky z poistných vzťahov a pod.).

V litisdenunciácii, ktorej obligatórnou prílohou je žaloba uplatnená stranou sporu alebo proti strane sporu vrátane všetkých jej zmien a doplnkov, sa zároveň obligatórne substancujú nároky, ktoré v prípade neúspešného sporu procesná strana voči intervenientovi uplatní.

K § 83

Predkladateľ procesne reflektuje tradičné námietky intervenienta, dôkladne rozpracované predovšetkým v nemeckom procesnom práve, a to námietku nesprávne rozhodnutého sporu a námietku nesprávne vedeného sporu. Ak intervenient napriek litisdenunciácii do sporu nevstúpi, nemôže uplatniť v neskoršom spore s procesnou stranou, ktorá mu spor oznámila, námietku nesprávne rozhodnutého sporu, teda nemôže namietat' nesprávnosť skutkových zistení vyhodnotených dôkazov a meritórneho rozsudného výroku, ktorým bola procesná strana zaviazaná na plnenie, ktoré si následne regresne uplatňuje voči intervenientovi. Podstatou intervencie je procesná podpora intervenienta procesnej strane, na ktorej vystupuje, preto, ak napriek litisdenunciácii do sporu nevstúpi, nemôže svojou aktivitou ovplyvniť priebeh konania a nemôže preto ani v neskoršom spore namietat', že spor bol rozhodnutý po právnej stránke nesprávne. Aj námietka nesprávne vedeného sporu je upravená reštriktívne, teda je prípustná iba v dvoch prípadoch podľa odseku 3, a to so zreteľom na to, že intervenient do sporu na základe litisdenunciácie nevstúpil.

K § 84

Ustanovenie procesne upravuje situácie, kedy intervenient spravidla na základe litisdenunciácie do konania vstúpil. Ani v tomto prípade nemôže intervenient účinne uplatniť námietku nesprávne rozhodnutého sporu a námietku nesprávne vedeného sporu môže uplatniť len v troch prípadoch podľa odseku 2.

K § 85

Právo dať sa v konaní zastupovať zostáva zachované s určitými modifikáciami. Zástupcom môžu byť v zásade tri subjekty – advokát, fyzická osoba ako všeobecný zástupca a právnická osoba s osobitnými úlohami vo vzťahu k ochrane práv tzv. slabšej strany.

Keďže advokátovi nemožno obmedziť plnú moc, nepripúšťa sa súčasné zastúpenie podľa odsekov 2 a 3 a v odseku 3 je zámerne pripustený len jeden zástupca kvôli rozsahu plnomocenstva a vymedzeniu práv a povinností vyplývajúcich z plnomocenstva.

K § 86

Predkladateľ prebral do ustanovenia bývalý § 27 OSP s modifikáciami podľa odseku 2. Masovokomunikačnými prostriedkami sa pre účely „sporov z ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch“ rozumejú masmédiá, hromadné oznamovacie prostriedky, prostriedky verejného informovania. Spomínaný pôvodný § 27 OSP sa rozdelil do dvoch ustanovení - § 86 ods. 3 a nasledujúci § - 87. § 86 ods. 3 zahŕňa spory, ktoré v porovnaní s § 87 nie sú svojou povahou také náročné a preto je v týchto prípadoch strane konania umožnené konať samej (či sa dať zastúpiť advokátom), prípadne sa dať zastúpiť blízkou osobou, ktorá má právnické vzdelanie. Týmto spôsobom sa predkladateľ snaží eliminovať tzv. pokútnictvo. Naopak, v § 87 sú sústredené také spory, ktorých povaha a náročnosť vyžaduje odborné zastupovanie advokátom (prípadne ak je fyzická osoba sama právnický vzdelaná, alebo

právnická osoba má zamestnanca či člena s právnickým vzdelaním, môžu využiť zastupovanie týchto osôb). V tomto prípade sa najmä ochraňuje zastupovaný subjekt, pretože voči advokátovi je možné, na rozdiel od blízkej osoby uplatniť si nároky vyplývajúce z jeho zodpovednosti.

Pojem „vysokoškolské právnické vzdelanie“ je definovaný v spoločnom ustanovení § 450, podľa neho sa vysokoškolské právnické vzdelanie považuje za „vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; ak bolo vysokoškolské vzdelanie získané najprv v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby išlo v oboch stupňoch o vzdelanie v študijnom odbore právo“.

K § 87

Predkladateľ v intenciách schváleného legislatívneho zámeru rekodifikácie civilného práva procesného ustanovil obligatórne zastúpenie advokátom vo vybraných typoch sporov. Kritériom bola hmotnoprávna i procesnoprávna náročnosť týchto sporov a s tým súvisiaca procesná ekonómia takéhoto riešenia. Pri zastúpení advokátom je znížená miera poučovacej povinnosti súdu, predpokladá sa profesijná znalosť advokáta a tým sa predpokladá i rýchlejší priebeh konania. Obligatórnosť zastúpenia je bezvýnimčná okrem prípadov uvedených v prípade a) a b), úkony procesných strán ktoré si napriek poučeniu o obligatórnosti zastúpenia advokáta nezvolia, sú procesne neúčinné, v dôsledku čoho môže dôjsť k strate sporu vo forme kontumačného rozsudku.

V súlade s § 16 ods. 2 a § 64 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov a s vnútornými predpismi Slovenskej advokátskej komory (uznesenie PSAK č. 14 zo 7. novembra 2006) platí, že na výkon jednotlivých úkonov je advokát oprávnený poveriť advokátskeho koncipienta, ktorého zamestnáva, a že advokátsky koncipient nesmie advokáta zastupovať v konaní pred najvyšším súdom.

K § 88

Do tohto ustanovenia bol prebratý pôvodný § 28 OSP.

K § 89 až 91

V šiestej hlave prvej časti predkladateľ upravuje v sporovom konaní pomerne špecifické subjekty, a to prokurátora (§ 89), Európsku komisiu, Protimonopolný úrad SR (§ 90) a osobitné subjekty (§ 91). Prokurátor môže v sporovom konaní vystupovať ako subjekt uplatňujúci žalobu v špecifických prípadoch ustanovených osobitnými predpismi, (napr. Občianskym zákonníkom, z. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, z. č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z. č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a pod.), alebo môže do už začatého konania vstúpiť a to v prípadoch, kedy to odôvodňuje špecifická povaha sporu alebo povaha procesných strán. V týchto prípadoch nie je prokurátor oprávnený vykonávať procesné úkony s hmotnoprávnou relevanciou (napr. disponovať predmetom konania).

Účasť Európskej komisie a Protimonopolného úradu SR vyžadujú právne akty európskeho únijskeho práva (napríklad čl. 15 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy

(Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 8/zv. 2) v platnom znení, čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 26.10.2012) v platnom znení) i vnútroštátne predpisy (Zákon č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov).

Osobitné subjekty podľa § 91 sú najmä združenia na ochranu spotrebiteľa, Slovenské národné stredisko pre ľudské práva, odborová organizácia a pod. Tieto subjekty vykonávajú svoju činnosť na základe osobitných právnych predpisov - napríklad § 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva v znení neskorších predpisov, § 230 ods. 1 Zákonníka práce v znení zákona č. 384/2007 Z. z., § 10 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení zákona č. 85/2008 Z. z., § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 397/2008 Z. z.

K § 92

Predkladateľ normatívne upravuje inštitúty, ktoré doteraz obsahovala Vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy (ďalej len „Spravovací poriadok“). Pre komplexnú kodifikáciu je nevyhnutné týmito pojmami v normatívnej úprave operovať, avšak podrobnosti sú i naďalej ponechané na všeobecne záväzný právny predpis, teda Spravovací poriadok.

K § 93

Do ustanovenia § 93 bol prebratý § 44 OSP. Je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ bude súdny spis obsahovať utajované skutočnosti podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 215/2004 Z. z.“), súd môže umožniť prístup k utajovaným skutočnostiam iba vymedzenému okruhu oprávnených osôb, ktoré musia spĺňať zákonom ustanovené požiadavky. Oprávnenou osobou na účel tohto zákona je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je určená na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, alebo ktorej oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami vzniklo zo zákona.

K § 94 a 95

Predkladateľ preferuje zaznamenávanie procesných úkonov súdu technickými prostriedkami a zariadeniami na to určenými a len subsidiárne ponecháva možnosť klasickej zápisnice podľa kritéria procesnej ekonomie, vhodnosti a účelnosti podľa posúdenia súdu (§ 95). Predkladateľ zároveň zjednotil vydávanie zápisníc počas a po procesnom úkone. Paralelné zaznamenávanie priebehu procesných úkonov technickými zariadeniami a zápisnicou bude spravidla odôvodnené prakticitou vedenia konania, zjednodušenou prípravou sudcu na pojednávanie, prehľadnejšou a rýchlejšou orientáciou v spise, predovšetkým pre odvolacie sudy pod.

Ak budú v priebehu pojednávania prejednávané utajované skutočnosti, ich zaznamenávanie pomocou technických zariadení, uchovávanie na trvalom nosiči dát a ďalšia manipulácia s nimi sa vykonáva podľa zákona č. 215/2004 Z. z. a všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na jeho vykonanie. Ide o vytvorenie podmienok na ochranu utajovaných skutočností v oblasti bezpečnosti technických prostriedkov a administratívnej bezpečnosti. Utajované

skutočnosti je možné ukladať na technickom prostriedku predovšetkým vtedy, ak technický prostriedok je certifikovaný a schválený vedúcim do prevádzky. Hmotný nosič dát a zápisnica o procesných úkonoch, ktoré obsahujú utajované skutočnosti, musia byť taktiež chránené zákonným spôsobom pred neoprávnenou manipuláciou a je možné ich poskytnúť iba oprávneným osobám (k tomu pozri aj znenie § 460).

5 Súd môže vydať kópiu záznamu alebo zápisnice, na ktorých sú zaznamenané utajované skutočnosti, na požiadanie výlučne oprávneným osobám za podmienok, že sú spôsobilé zabezpečiť ich ochranu pred neoprávnenou manipuláciou zákonným spôsobom (predovšetkým majú vytvorené podmienky v oblasti administratívnej bezpečnosti a fyzickej bezpečnosti
10 a objektovej bezpečnosti).

K § 96

Preferuje sa písomná forma predvolávania, pričom za rovnocennú formu písomného prejavu sa považuje forma listinná aj elektronická, čím sa sleduje koncepcia a terminológia Občianskeho
15 zákonníka o písomnej forme právneho úkonu. V prípadoch, kedy to princíp procesnej ekonomie umožňuje, možno písomné predvolanie nahradiť efektívnejšími komunikačnými prostriedkami.

K § 97

Preberá sa doterajšia koncepcia § 52 OSP s precizáciou terminológie. Z dôvodu efektivity
20 a rýchlosti konania predkladateľ navrhuje zaviesť oprávnenie predviesť osobu aj prostredníctvom obecnej polície, ktorá spravidla disponuje informáciami o miestnych pomeroch predviesanej osoby v širšom diapazóme ako policajný zbor SR.

K § 98

25 Predkladateľ preberá líniu doterajšieho § 53 OSP, výška poriadkovej pokuty je prispôbena výchovnému účinku tohto poriadkového opatrenia a dovoľuje súdu moderovať jej výšku. Odpustenie lehoty sa vypustilo z dôvodu, že sa tým míňa výchovný účinok uloženého poriadkového opatrenia. Kto raz poruší povinnosť, mal by byť sankcionovaný. Odstraňuje sa
30 disproporcia doterajšej právnej úpravy spočívajúca v diferenciacii zaplatenej a nezaplatenej pokuty.

K § 99

Predkladateľ pokračuje v línii doterajšieho § 54 OSP. Vykázanie procesnej strany nemá za
35 následok zmarenie úkonu, nakoľko sa v tomto úkone môže pokračovať aj bez prítomnosti vykázananej strany.

K § 100

Navrhovaná právna úprava precizuje inštitút dožiadania v zmysle formálnych náležitostí žiadosti, ako i skončenia tohto úkonu dožiadaným súdom.
40 V odseku 2 predkladateľ preberá pôvodný § 39 odsek 2 OSP, pričom pôvodné ustanovenie sa doplnilo o vetu: „Ak postupuje dožiadaný súd dožiadanie inému súdu, oznámi to dožiadajúcemu súdu.“

K § 101

45 Navrhovaná právna úprava doručovania reaguje na jedno z najväčších negatív doterajšej právnej úpravy civilného procesu. Práve doručovanie spôsobovalo najväčšie prierahy v konaní, čím

sa ochrana porušených alebo ohrozených subjektívnych práv stávala menej efektívnou a rýchlou, čo je v príkrom rozpore s požiadavkou čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

5 Navrhovaná koncepcia doručovania má potenciál výrazne zefektívniť a zrýchliť súdne konanie zavedením nových moderných prvkov elektronickej komunikácie s procesnými stranami, ale predovšetkým zavedením princípu prísnej zodpovednosti za správnosť údajov zapísaných vo verejných registroch.

10 Písomnosti, ktoré sa nedoručujú do vlastných rúk sa preferenčne doručujú elektronickejšími prostriedkami, vrátane elektronickej stránky podľa z. č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení zákona č. 214/2014 Z. z.).

15 Ustanovenie odseku 2 umožňuje strane zvoliť si elektronickejší adresu na doručovanie. Ak strana požiadava o doručovanie na elektronickejší adresu, súd ďalej nezisťuje, či sa s písomnosťou adresáta oboznámil a považuje ju za doručenu po troch dňoch od jej odoslania.

K § 102

20 Súd doručuje písomnosti stranám na adresu, ktorú si sami zvolia. Ak strana žiadnu adresu neuvedie, navrhované ustanovenie zavádza koncepciu prísnej objektívnej zodpovednosti za správnosť údajov zapísaných vo verejných registroch, teda Registri obyvateľov SR, živnostenskom registri, Obchodnom registri či inom verejnom registri. Inými verejnými registrami podľa ods. 1 písm. b) sa pritom rozumejú nielen verejné registre spravované štátnymi orgánmi Slovenskej republiky, ale aj verejné registre spravované v iných štátoch.

25 Napriek zákonnej povinnosti môžu nastať prípady, kedy fyzická osoba nemá adresu evidovanú v registri obyvateľov SR. V takom prípade sa v zmysle zásady hospodárnosti písomnosť oznamuje na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu.

K § 103

30 Koncepcia orgánov doručujúcich súdne písomnosti zostáva zásadne nezmenená a naďalej počíta predovšetkým s orgánmi uvedenými v odseku 1. Odsek 2 navrhovanej právnej úpravy upravuje doručujúce orgány v špecifických prípadoch, kedy by doručenie orgánom podľa odseku 1 bolo neúčelné, alebo nehospodárne.

K § 104

35 Predkladateľ rozširuje okruh doručujúcich subjektov okrem Policajného zboru a súdneho exekútora aj o obecnú políciu, pri ktorej sa predpokladá, že má znalosti o miestnych pomeroch.

K § 105

40 Ustanovenie normatívne rieši situácie, kedy namiesto zvoleného adresáta písomnosť preberá iná osoba zmocnená na to § 105.

K § 106

45 Navrhované ustanovenie zavádza procesnú zásadu, že v prípade zástupcu s generálnym plnomocenstvom sa písomnosť doručuje len tomuto zástupcovi a zároveň procesnej strane len v prípadoch ustanovených v odseku 1.

V prípade súbehu viacerých plnomocnenstiev advokátov sa preferuje doručovanie tomu z nich, ktorého si strana zvolí; subsidiárne sa stanovuje pravidlo, že ho určí súd.

K § 107

5 Doručovanie do vlastných rúk sa navrhovanou právnou úpravou zjednotí a výrazne zefektívni zavedením proklamovanej zásady prísnej zodpovednosti za správnosť údajov zapísaných vo verejných registroch a zodpovednosti za riadny priebeh konania, ktorá je esenciou prejednacieho princípu (čl. 8). Pri písomnostiach doručovaných do vlastných rúk môže ich prijatie na doručeníke potvrdiť adresát zásielky alebo ním splnomocnená alebo poverená osoba.

10

K § 108

Navrhovaná právna úprava výrazne zrýchľuje proces doručovania písomností inak ako do vlastných rúk, opätovne so zreteľom na zásadu zodpovednosti za správnosť údajov zapísaných vo verejných registroch.

15

K § 109

Navrhuje sa zaviesť fikcia doručenia v prípadoch odopretia prijatia písomnosti adresátom. Ustanovenia zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách na toto ustanovenie nadväzujú.

20

K § 110

Ustanovenie predstavuje osobitnú úpravu vo vzťahu k všeobecnému režimu odpustenia lehoty a v odôvodnených prípadoch zmiernuje účinky prísnej objektívnej zodpovednosti za správnosť údajov zapísanú do verejných registrov. Kumulatívne sa navrhuje pri odpustení zmeškania lehoty podľa tohto ustanovenia preukázanie nezdržiavania sa na adrese zapísanej vo verejných registroch a neporušenie žiadnej právnej povinnosti vyplývajúcej z predpisov administratívneho práva o hlásení pobytu obyvateľstva.

25

K § 111

Prebratý § 50a OSP, pričom sa vypustila špecifikácia, že zverejnené majú byť údaje v zmysle „zákona o konkurze a vyrovnaní“, či „právnych predpisoch“. Doplnila sa povinnosť súdu zverejniť údaje i na webovej stránke súdu, čím sa zabezpečí širšia publicita a lepšia dostupnosť k informáciám. Ak nepostačuje takéto zverejnenie (napríklad podľa zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), zverejnia sa informácie v Obchodnom vestníku.

35

K § 112

Predkladateľ zavádza ako procesné nóvum osobitné ustanovenie o doručovaní žaloby (a platobného rozkazu). Reflektuje sa tak požiadavka konštantnej judikatúry Súdneho dvora EÚ (napr. rozhodnutia SDEÚ vo veci - Cornelius de Visser C-292/10; Gambazzi C- 394/07). Pravidlom pri doručovaní žaloby fyzickej osobe tak bude obligatornosť vyšetrovacích úkonov vo vzťahu k pobytu žalovaného, napríklad dopytom na Sociálnu poisťovňu, daňový úrad, ústav na výkon trestu a pod. Tieto vyšetrenia však súd robí v konaní iba raz, ak je to potrebné, a to v štádiu doručovania žaloby, prípadne platobného rozkazu. Ak súd vykoná všetky úkony nevyhnutne potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného, ďalšie šetrenia v ďalších štádiách konania sa nevykonávajú a uplatní sa fikcia podľa odseku 2.

45

K § 113 a 114

Navrhujú sa definícia procesnej lehoty ako aj zachovanie diferenciácie procesných lehôt na lehoty zákonné a sudcovské.

Do § 114 bol prebratý § 55 OSP, ustanovenie bolo iba zjednodušené.

5

K § 115

Ustanovenie preberá § 56 OSP s prispôbením terminológie CSP.

K § 116

10 Predkladateľ preberá § 56 odsek 2 OSP, oproti pôvodnému zneniu bolo pre prehľadnosť a jasnosť pridané „a na vykonanie procesného úkonu už plynie lehota“.

Lehota začína plynúť zákonnému zástupcovi alebo procesnému opatrovníkovi odznova.

K § 117

15 Pravidlá počítania času sú zachované v súlade s historickou tradíciou nášho procesného práva. Do tejto právnej úpravy bol v zásade prebratý § 57 OSP, a do odseku 4 doplnené: „to platí aj v prípade, že podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovnej doby. Ako novum sa zavádza lehota určená podľa hodín, ktorú si vyžiadala súčasná právna prax, predovšetkým pri inštitútoch neodkladných a zabezpečovacích opatrení (doterajších predbežných opatrení). Pravidlá počítania lehoty určenej podľa hodín nie je potrebné normatívne vyjadriť, keďže sú zhodné s matematickými pravidlami.

20

K § 118

Ustanovenie upravuje všeobecný procesný režim tohto inštitútu a predstavuje doterajšiu koncepciu § 58 odsek 1 OSP.

25

K § 119 a 120

Navrhujú sa zaviesť definícia pojmu podanie a podanie vo veci samej (§ 119). Ustanovenie § 120 preberá doterajšie ustanovenie § 41 odsek 2 a 3 OSP.

30

K § 121

Navrhovanými formami podania predkladateľ zjednocuje terminológiu občianskeho práva, teda terminológiu procesného predpisu a Občianskeho zákonníka o písomnej forme právneho úkonu.

35 Zákon rozlišuje podanie v elektronickej podobe, ktoré je urobené vo veci samej a ktoré nie je urobené vo veci samej. Len podanie v elektronickej podobe vo veci samej je potrebné autorizovať podľa § 23 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente). V odseku 2 predkladateľ odstránil doterajšie výkladové nejasnosti o povahe lehoty na doplnenie podania vo veci samej vo forme iných elektronických prostriedkov.

40 Navrhujú sa zakotviť desaťdňovú hmotnoprávnú lehotu na doplnenie podania vo veci samej urobeného inými elektronickými prostriedkami.

Právna úprava odseku 3 je prebratím koncepcie doterajšej právnej úpravy.

Podmienky a spôsob používania zaručeného elektronického podpisu podrobne upravuje zákon č. 215/2002 Z. z. o elektronickej podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

45 neskorších predpisov.

K § 122

Predkladateľ prebral doterajšiu právnu úpravu, ktorá nevykazovala aplikačné problémy.

K § 123

5 Predkladateľ stanovuje v navrhovanej právnej úprave tzv. všeobecné náležitosti podania, ktoré môžu byť v osobitných prípadoch doplnené o špecifické náležitosti (žaloba, odvolanie, dovolanie). Akékoľvek podanie vykonané vo vzťahu k súdu musí obsahovať náležitosti podľa § 123.

10 K § 124

Navrhovaná úprava predstavuje všeobecný režim odstraňovania väd podania. Ponecháva sa doterajšia lehota na odstránenie väd podania, ktorá sa v praxi osvedčila. Do odseku 1 bol prebratý § 43 odsek 1 prvá veta OSP.

15 K § 125

Navrhovaná úprava predstavuje všeobecný režim odstraňovania väd podania vo veci samej alebo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia. Na rozdiel od podaní podľa § 124 má súd pri týchto podaniach zvýšenú manudukčnú povinnosť podľa odseku 2.

20

K § 126

Navrhované ustanovenie je procesnou reflexiou princípu uvedeného v čl. 11 odsek 2 a zároveň konkrétnou reflexiou princípu procesnej ekonómie (hospodárnosti konania).

25 K § 127

Navrhovaná legálna definícia žaloby predstavuje zhrnutie doktrinálnych a judikatúrnych názorov na povahu žaloby ako procesného úkonu iniciujúceho sporové konanie, teda konanie, v ktorom sa uplatňuje právo na tzv. petitórnu ochranu.

30 K § 128

Osobitné náležitosti žaloby sú odôvodnené povahou tohto procesného úkonu. Štandardné pojmy procesnej teórie a praxe, ako i povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť sú premietnuté do náležitostí podľa § 128.

35 Žalobným návrhom sa rozumie tzv. petit, ide o spresnenie všeobecnej náležitosti podania (čo sa podaním sleduje). Predkladateľ zavádza pojem žalobný návrh, lebo to vyžaduje nadväznosť na novú úpravu rozsudku a opravných prostriedkov.

Ide o koncepčné riešenie systematických väzieb a súvislostí jednotlivých inštitútov procesného práva.

40 Dôkazy, ktoré nemôže strana pripojiť, iba označí (dôkazná povinnosť), pripájať sa k žalobe budú najmä listinné dôkazy, fotografie, dôkazy na nosičoch (dvd) a pod.

K § 129 až 132

Navrhovaná právna úprava precizuje označenie subjektov (procesných strán) zovšeobecnením doterajšej aplikačnej praxe.

V § 131 právna úprava nadväzuje na ustanovenie § 70. Obsah právnej normy obsiahnutej v § 132 je v súlade s trendom technokratizácie a elektronizácie civilného sporového konania, a teda prvkom, ktorý má potenciál konanie výrazne zefektívniť.

5 K § 133

Ustanovenie obsahuje demonštratívny výpočet druhov žalôb, pričom doterajšiu právnu úpravu pomerne výrazne modifikuje.

10 Žaloby na plnenie upravené v písm. a) sú najčastejším druhom civilných žalôb. Splnenie povinnosti môže vyplývať zo zákona, z právnych vzťahov, vrátane vzťahov deliktných, z medzinárodného, európskeho práva, atď. Nemá zmysel špecifikovať v hypotéze právnej normy, z čoho povinnosť vyplýva (ako to bolo v predchádzajúcej právnej úprave).

Nóvum spočívajúce v zavedení právnej normy obsiahnutej v písmene b) spočíva v rozlišovaní žalôb na splnenie povinností a žalôb na vyporiadanie práv typu BSM, podielové spoluvlastníctvo, neoprávnená stavba atď.

15 Úplne nová koncepcia je zakotvená v písm. c) a d), kde sa rozlišuje klasická určovacia žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písmena d).

Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej.

20 Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napríklad Zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách a pod.

K § 134

25 Vypočutie (vyslúchnutie) podľa tohto ustanovenia je osobitný procesný úkon súdu spočívajúci v informatívnom prejednaní zjavne nedôvodnej žaloby. Môže sa uskutočniť mimo pojednávania, teda mimo pojednávacej miestnosti i mimo pojednávacích dní sudcu.

Zavedenie inštitútu zjavne nedôvodnej žaloby má prispieť k zrýchleniu a zhospodárneniu civilného sporového konania.

30 K § 135 a 136

Navrhovaná právna úprava predstavuje precizáciu inštitútu zmeny žaloby oproti doterajšej právnej úprave, vrátane koncepčného riešenia, že za zmenu žaloby sa nepovažuje len zmena tzv. petitu (žalobného návrhu - § 128), ale aj akékoľvek zásahy, doplnenie, upresnenie uplatneného nároku alebo skutočností, o ktoré žalobca uplatnený nárok opiera sa bude považovať za zmenu žaloby. Rovnako sa za zmenu žaloby nepovažuje taký procesný úkon žalobcu, ktorým sa mení nárok uplatnený podľa osobitných ustanovení hmotného práva (typický pre prípady tzv. iudicium duplex) ako je vyporiadanie spoluvlastníckych vzťahov, vyporiadanie práva k neoprávnenej stavbe a pod.

40 K § 137

Navrhované ustanovenie normatívne korešponduje s ustanovením § 133, predovšetkým s písm. b), ide najmä o situácie, kedy z hmotného práva vyplýva určitý spôsob vyporiadania. Súd v týchto prípadoch nie je viazaný petitom (žalobným návrhom) – odsek 2, napr. pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo pri rozhodovaní o neoprávnenej stavbe.

45

K § 138

Navrhovaná právna úprava má prispieť k zefektívneniu a zhospodáreniu sporových konaní.

K § 139

- 5 Navrhovaná právna úprava pokračuje v aplikačnej bezproblémovej línii § 95 OSP.
Do odseku 1 bol prebratý § 95 odsek 1 prvá veta OSP, do odseku 3 bol prebratý § 95 odsek 2 OSP namiesto „vecne príslušný iný súd“ boli použité presnejšie termíny „vecne alebo kauzálne príslušný iný súd“, do odseku 5 bol prebratý § 95 odsek 1 druhá veta OSP.

10 K § 140 až 142

Navrhovaná právna úprava reflektuje doterajšie bezproblémové vnímanie inštitútu späťvzatia žaloby a zároveň rieši tie aplikačné problémy, ktoré musela riešiť doktrína civilného práva procesného práva a aplikačná, predovšetkým judikturná prax.

Modifikovane sa preberá § 96 odsek 1 a 2 doterajšieho znenia OSP.

- 15 Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby súd neprihliada len do začatia pojednávania, pričom pojednávanie tvorí jeden celok, a to aj v prípade jeho odročenia.
V ustanovení § 142 odsek 2 rieši predkladateľ otázku tzv. *iudicium duplex*, teda situácia, že žalobca aj žalovaný môže byť ktorakolvek zo strán. Hmotnoprávna vecná legitimácia sa vzťahuje na obe strany, je len otázkou procesnej náhody, kto podá žalobu – v tomto prípade sa
- 20 súhlas so späťvzatím vyžaduje vždy - bez ohľadu na štádium sporu (napríklad spory o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov).

K § 143

- 25 Navrhovaná právna úprava reflektuje doterajšie bezproblémové vnímanie inštitútu vzájomnej žaloby a zosúladiť terminológiu s CSP.

K § 144

- 30 Navrhovaná právna úprava vychádza z tzv. mediačného pôsobenia súdu a preferuje inštitút súdneho zmiaru v sporovom konaní. Odstraňuje sa redundantný prvok spočívajúci v opätovnom potenciálnom prejednaní veci, ktorá už bola právoplatne rozhodnutá, súd predsa otázku súladnosti s hmotným právom vyriešil v rozsudku, ktorým schválil súdny zmier. Predkladateľ zamýšľa odstránením tohto prvku posilniť právnu istotu.
Zmier sa schvaľuje rozsudkom, keďže ide o rozhodnutie vo veci samej.

35 K § 145

Navrhovaná právna úprava zavádza nové inštitúty inšpirované predovšetkým nemeckým civilným procesom a teoretickými prácami prof. Josefa Macura. Ide o systematické začlenenie týchto inštitútov do celkovej koncepcie kontradiktórneho sporového konania založeného na prísnom prejednanom princípe a koncentrácii konania.

- 40 Zákon demonštratívne uvádza prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, pričom samotnými pojmi procesný útok a procesná obrana sa zdôrazňuje kontradiktórnosť procesného postavenia protistrán v sporovom konaní.
Celkovo tento diel predstavuje inštitucionálne prehĺbenie sporovosti konania upraveného v CSP a má ambíciu prispieť k zefektívneniu, zrýchleniu a zhospodárneniu tohto konania.

45

K § 146

Navrhovaná právna úprava zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu.

5 Povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom či procesnou obranou strany sporu a sú koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 149).

K § 147

10 Navrhovaná právna úprava koncepčne a systematicky dopĺňa predošlé dve ustanovenia štvrtého dielu v tom zmysle, že porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu majúcu za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (odsek 1), alebo vo forme neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (odsek 2). Na odvrátenie fikcie nespornosti skutkových tvrdení protistrany postačuje ich generálne popretie, ak strana uvedie vlastné tvrdenia o skutkových okolnostiach.

15

K § 148

Navrhovaná právna úprava zavádza pojem hmotnoprávnej námietky v civilnom sporovom konaní ako inštitút procesnej obrany alebo procesného útoku sporových strán. Obsahové náležitosti hmotnoprávnej námietky podľa navrhovaného ustanovenia spĺňajú predovšetkým 20 námietka premlčania a kompenzačná námietka, ktoré sú upravené v hmotnom práve.

K § 149

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania a je plne v súlade s koncepčným 25 zameraním CSP. Rovnako tvorí funkčnú a teleologickú jednotu s jedným z nosných princípov novej právnej úpravy sporového konania, a to s princípom arbitrárneho poriadku (čl. 10). Sudca so znalosťou konkrétnej veci vie najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, preto je novum spočívajúce 30 v zavedení inštitútu sudcovskej koncentrácie plne odôvodnené a žiaduce. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy.

K § 150

35 Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Uvedená objektívna časová hranica má veľký význam pre moment viazanosti súdu, ako aj pre nadväzujúce inštitúty civilného práva exekučného (napríklad 40 možnosť uplatnenia v námietkach proti exekúcii skutočnosti vzniknuté po objektívnej časovej hranici zákonnej koncentrácie sporu).

K § 151

Navrhovaná právna úprava reflektuje právo konať pred súdom vo svojej materčine (resp. v štátnom jazyku - Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku 45 Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov), čomu zodpovedá koncepcia hradenia nákladov za uplatnenie tohto práva, teda že ústne prednesy - tlmočenie sa vykonáva na náklady

štátu a písomné úkony - preklady (v zmysle zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) sa vykonávajú zásadne na náklady strán sporu.

5 Navrhovaná úprava rovnako reflektuje právo protistrany, ktorá nemusí nevyhnutne rozumieť jazyku, v ktorom je procesný úkon vykonávaný, a rovnako tak sa tu reflektuje i súd vyššej inštalcie. Ak by aj súd prvej inštalcie rozumel jazyku jednej zo sporových strán, uvedené prekážky by konanie značne znehospodárnilo, preto sa každé písomné podanie predkladá preložené do úradného jazyka.

10 Procesné postavenie cudzincov upravuje napríklad zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012).

K § 152

15 Obligatórne stanovenie momentu začatia civilného sporového konania je veľmi významné z hľadiska ďalekosiahlych následkov, ktoré začatie sporového konania vyvoláva vo sfére práva hmotného (spočívajúce premlčacích lehôt) i procesného (vznik prekážky litispendencie, strata možnosti voľby miestnej príslušnosti, keď ju zákon umožňuje).

20 Predkladateľ zotrúva na historickú tradíciu verifikovanej konštrukcii, že sporové konanie sa začína momentom (dňom) doručenia žaloby (resp. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia) súdu.

K § 153

25 Navrhovaná úprava je prejavom princípu arbitrárneho poriadku a nástrojom na zrýchlenie zefektívnenie sporového konania.

Navrhovaný odsek 2 funkčne a systematicky dopĺňa ustanovenie o sudcovskej koncentrácii (§ 149).

K § 154

30 Navrhovaná právna úprava reflektuje povinnosť podľa čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

K § 155

35 Navrhované ustanovenie upravuje prekážku litispendencie, teda prekážku veci začatej od momentu začatia konania (§ 152), t.j. o tom istom spore nemôže prebiehať iné konanie. Druhá veta jednoznačne zakotvuje pravidlo, že prednosť v prípade súbehu viacerých konaní o tom istom spore má to konanie, ktoré sa začalo skôr.

K § 156

40 Všeobecná úprava manudukčnej povinnosti súdu vychádza z doterajšej koncepcie poučovania, avšak so zásadnými modifikáciami. Poučenie o procesných právach a povinnostiach je jednou zo záruk zákonnosti a naplnením práva na prístup k súdu.

45 Osobitne sa zvyrazňuje poučovacia povinnosť vo vzťahu k právu na právnu pomoc prostredníctvom advokáta alebo centra právnej pomoci (§ 6a zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom

podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení zákona č. 332/2011 Z. z.). Osobitné ustanovenia o poučovacej povinnosti v sporoch so slabšou stranou tým nie sú dotknuté a spravujú sa vzťahom generality a špeciality právnych noriem v CSP v tom zmysle, že § 156 tvorí generálnu procesnú normu poučovacej povinnosti, pričom sa aplikuje subsidiárne (len vtedy, ak osobitná procesná norma CSP nestanovuje inak, napr. § 285).

Manudukčnú povinnosť súd nemá v prípadoch podľa odseku 3, čo je odôvodnené kritériom povahy vecí podľa písm. a) a b).

10 K § 157

Doterajšie aplikačné skúsenosti so skúmaním procesných podmienok, teda podmienok, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť, nevykazujú žiadne zásadné defekty, preto predkladateľ v navrhovanej právnej úprave vychádza z doterajšej koncepcie § 103 OSP.

15 K § 158 až 161

Navrhovaná koncepcia prerušenia konania vychádza z doterajšej aplikačnej bezproblémovosti tohto inštitútu. Navrhuje sa zotrvať na rozlišovaní obligatórneho (§ 158 a osobitný prípad § 159) a fakultatívneho prerušenia konania (§ 160).

Fakultatívne prerušenie konania je konštruované ako pravidlo a obligatórne prerušenie ako reštriktívna výnimka, čo je plne v súlade s princípom arbitrárneho poriadku, ktorý je jedným z nosných princípov CSP.

Formou procesnej sankcie za pasivitu v spore je i obligatórne prerušenie konania najmenej na tri mesiace v prípade, ak strany zhodne navrhnú odročenie pojednávania (§ 159), čo možno odôvodnene považovať za procesnú pasivitu predovšetkým na strane žalobcu, ktorý v kontradiktórnom spore má mať v prvom rade záujem na pokračovaní v konaní, nie na jeho odročovaní, čím vznikajú ďalšie zbytočné prieťahy.

Prejavom princípu arbitrárneho poriadku je i navrhované ustanovenie § 161 odsek 1.

K § 162

Navrhovaná právna úprava spojenia vecí na spoločné konanie zásadným spôsobom nemení líniu nastolenú § 112 OSP, s podstatnými výnimkami spočívajúcimi v obligatórnem spojení vecí podľa odseku 1, ako aj v precizácii osoby zákonného sudcu, ktorý uznesenie o spojení vecí vydá. Druhá veta v odseku 1 je normatívnym a systematickým doplnením zásady preferencie tých konaní, ktoré sa začali skôr (§ 155). Spojenie vecí, ktoré napadli rôznym sudcom alebo rôznym senátom, nie je v rozpore s právom účastníka na zákonného sudcu, nakoľko ide o právom aprobovaný postup.

K § 163

Navrhovaná koncepcia doručovania žaloby a vyjadrení procesných strán plne zapadá do režimu kontradiktórneho sporu ovládaného prejednávacím princípom a koncentráciou konania.

Po doručení žaloby súdu, odstránení jej prípadných vád a preskúmaní procesných podmienok doručí súd žalobu na vyjadrenie žalovanému. Vyjadrenie žalovaného je fakultatívne podriadené režimu repliky (odsek 3), na ktorý nadväzuje režim tzv. dupliky podľa odseku 4.

Replika a duplika je procesný režim, ktorého zmyslom a účelom je „substancovať“ skutkové tvrdenia a právne argumenty strán tak, aby mohol byť uplatnený režim sudcovskej koncentrácie podľa § 149.

Inak povedané, po vyčerpaní repliky a dupliky by strana v zásade nemala mať možnosť uvádzať nové skutočnosti a dôkazy pre existenciu režimu sudcovskej koncentrácie.

K § 164 až 166

- 5 Navrhované nówum procesnej úpravy plne zodpovedá režimu princípu arbitrárneho poriadku. Fakultatívnosť predbežného prejednávania sporu je síce zákonom prezumovaná, no rovnako sa predpokladá, že predbežné prejednanie sporu bude skôr pravidlom ako výnimkou. Inštitút predbežného prejednávania sporu je nástrojom zefektívnenia a zrýchlenia koncentrovaného sporového konania a kladie osobitné nároky na procesnú diligenciu sporových strán, ako aj na
- 10 pripravenosť sudcu. Predkladateľ čerpal inšpiráciu aj v iných (zahraničných) právnych poriadkoch, kde skúsenosti s konkrétnou aplikáciou tohto inštitútu pomohli pomerne výrazným spôsobom zabezpečiť procesnú ekonómiu sporového konania. Predbežné prejednanie sporu má slúžiť na vyjasnenie predmetu sporu a vydiskutovanie si procesných možností vrátane možnosti ukončiť spor zmierlivým spôsobom. Pri správnej
- 15 a uvážlivej aplikácii disponuje tento inštitút potenciálom výrazne zrýchliť konanie. Nezanedbateľným je i fakt, že inštitút predbežného prejednávania sporu má slúžiť na zabránenie tzv. prekvapivých súdnych rozhodnutí, keďže jeho výsledkom by malo byť vyjasnenie predmetu sporu, otázok dôkazného práva i právneho posúdenia veci.

K § 167

- 20 Podstatou predbežného prejednávania sporu je ustanovenie § 167 navrhovanej právnej úpravy. Ak sa nepodarilo skončiť konanie v štádiu predbežného prejednávania sporu, je súd povinný pripraviť pojednávanie uložením procesných povinností procesným stranám, ako aj uvedením predbežného právneho posúdenia veci tak, aby rozhodnutie vo veci samej nebolo pre strany
- 25 prekvapivé a mali možnosť reagovať ako na tvrdenia a dôkazné návrhy protistrany, tak na právne hodnotenie zistenej skutkovej situácie súdom. Z dôvodu zabezpečenia lepšej organizácie práce uvedie súd i predpokladaný termín pojednávania. Za nesporné môže súd považovať tie skutočnosti, na ktorých sa strany zhodnú, okrem prípadov, že existuje dôvodná obava o ich pravdivosti.
- 30 Účelom ustanovenia je kontinuálne a plynulé pokračovanie v spore, ak sú pre to splnené procesné podmienky. Nakoľko sa ustanovenia o pojednávaní vzťahujú primerane, môže sa vykonať elementárne dokazovanie a v týchto prípadoch v zmysle zásady hospodárnosti aj rozhodnúť, čo je plne v súlade s nosným princípom rekodifikovaného CSP, teda princípom arbitrárneho poriadku.

35

K § 168

- Navrhovaná právna úprava vychádza z dôsledného uplatňovania princípu procesnej diligencie strán (princíp prejednací). Ak sa žalobca správa v spore pasívne, CSP ustanovuje sankcie za takéto správanie. Jednou z týchto sankcií je podľa odseku 1 tohto ustanovenia i vydanie
- 40 kontumačného rozsudku podľa § 271 a nasl. Dôsledky procesnej pasivity žalovaného v tomto štádiu konania spočívajú v kontumačnej strate sporu s primeraným aplikovaním ustanovení o rozsudku pre zmeškanie žalovaného (§ 267 a nasl.).

K § 169

45

Navrhovaná právna úprava vychádza z koncepcie, že súd rozhoduje zásadne po uskutočnení ústneho pojednávania. Pojednávanie v konaní pred súdom tvorí jeden celok, a to aj v prípade jeho odročenia.

5 Pojednávanie z dôvodov zabezpečenia jeho dôstojnosti verejnosti prebieha zásadne v na to určených priestoroch (odsek 1). Z dôvodov zabezpečenia účelu konania je daná fakultatívna možnosť súdu uskutočniť pojednávanie aj na inom vhodnom mieste (odsek 2) avšak s dodržaním všetkých atribútov, ktoré predkladateľ na pojednávanie kladie (predovšetkým dôstojnosť a verejnosť).

10 K § 170

Dôstojnosť pojednávania je základným atribútom vyplývajúcim z povahy výkonu súdnej moci a s tým spojenou subsidiárnou výchovnou funkciou súdneho konania. Na jeho zabezpečenie zveruje predkladateľ do rúk sudcu inštitúty podľa tohto ustanovenia.

15 Do právnej úpravy sa preberá znenie § 41 odsek 6 Spravovacieho poriadku, avšak namiesto pojmu „predsedom súdu“ sa používa pojem „súdom“. Súčasne sa preberá aj ustanovenie § 41 odsek 7 Spravovacieho poriadku.

K § 171

20 Predkladateľ navrhovanou úpravou vytvoril normatívny rámec pre budúce technické riešenia predpokladajúce zaznamenávanie priebehu celého pojednávania technickými prostriedkami. Subsidiárne je možné zaznamenávať priebeh pojednávania i vo forme klasickej zápisnice (§ 95).

25 Predkladateľ akcentuje líniu modernizácie súdnych pojednávanií, preto výslovne zakotvuje možnosť uskutočniť pojednávanie prostredníctvom videokonferencií alebo iných moderných technológií, ako je napríklad skype. Tieto prostriedky sú bežne používané v zahraničných právnych úpravách, napríklad v škandinávskom subsystéme kontinentálneho práva.

V odseku 3 je procesným stranám umožnené v súlade s doterajšou právnou úpravou zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov zaznamenať si po predchádzajúcom oznámení súdu zvukovú stopu priebehu pojednávania.

30 Ak budú v priebehu pojednávania prejednávané utajované skutočnosti, priebeh pojednávania si môže strana a ich zástupca zaznamenať pomocou technických zariadení len za podmienok ustanovených v zákone č. 215/2004 Z. z. a všeobecne záväzných právnych predpisoch vydaných na jeho vykonanie.

K § 172

35 Navrhovaná právna úprava vychádza zo zásady verejnej kontroly súdnej moci, ktorej prejavom je i zásadná verejnosť súdnych pojednávanií. Len výnimočne môže byť verejnosť vylúčená z dôvodov uvedených v tomto ustanovení.

Aj pri verejnom pojednávaní má súd k dispozícii inštitúty na zabezpečenie dôstojného priebehu pojednávania (odsek 3 tohto ustanovenia, prípadne § 170).

40 Predkladateľ v ustanovení ods. 2 reflektoval osobitný procesný režim v súvislosti s klasifikovanými skutočnosťami a informáciami podľa osobitných predpisov, ktoré indikujú možnosť eliminácie ústavného princípu verejnosti pojednávanií. Takýmito osobitnými predpismi sú napríklad zákon č. 215/2004 Z. z., zákon č. 541/2004 Z. z. o mierovom využívaní jadrovej energie (atómový zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, Obchodný zákonník, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej

republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 198/1994 Z. z. o Vojenskom spravodajstve v znení neskorších predpisov, zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

5 Ak bola súdom vylúčená verejnosť z pojednávania podľa odseku 2 preto, že verejné prejednanie sporu by ohrozilo ochranu utajovaných skutočností, môže súd povoliť na návrh strany jednotlivým osobám, aby boli prítomné na pojednávaní alebo jeho časti podľa odseku 4. Vyhотовovať zvukové prenosy, obrazové záznamy a obrazové prenosy z pojednávania podľa odseku 5 je možné len so súhlasom súdu, čo je pôvodná právna úprava zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

K § 173

15 Zásadnosť verejného prejednania veci spočíva v nariadení pojednávania. Navrhovaná právna úprava pripúšťa fakultatívnosť nariadenia pojednávania v prípadoch podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Predkladateľ zavádza procesné kritérium *valoris causae* (hodnoty sporu) a diferencuje procesný režim v nadväznosti na toto kritérium. Uvedený inštitút predstavuje náhradu za vypustené drobné spory v bývalom § 200ea OSP. Podmienky podľa odseku 2 písm. a) musia byť splnené kumulatívne. V takom prípade nie je potrebné ani nariadiť pojednávanie, ani vykonávať dôkazy, pretože súd rozhoduje na základe nesporných tvrdení strán a pôjde len o právne posúdenie sporu. Dokazovanie je potrebné vykonať len pri sporných tvrdeniach strán.

20 V prípade iného sporu ako sporu kumulatívne spĺňajúceho podmienky písm. a) sa môžu strany práva na verejné prerokovanie veci vzdať (písm. b). V písm. c) predmetného ustanovenia predkladateľ reflektuje osobitné procesné situácie, napr. rozsudok pre zmeškanie, skrátené formy konania a pod.

K § 174

30 Navrhované ustanovenie predstavuje konkretizáciu všeobecného princípu ustanoveného v § 88, t.j. že zástupcovi s generálnym plnomocenstvom sa doručujú spravidla všetky písomnosti súvisiace s konaním.

V odseku 2 predkladateľ ponecháva doteraz platný procesný režim lehoty na prípravu pojednávania.

K § 175

35 Ide o kľúčové ustanovenie na konkrétnu verbalizáciu princípu arbitrárneho poriadku.

Predkladateľ nestanovuje žiadne obligatórne fázy. Ak však zákon stanovuje určitý postup, nie je to v rozpore s princípom arbitrárneho poriadku. Ide o štandardizáciu procesných úkonov, ale dôraz je stále kladený na sudcu, ktorý jediný je dotovaný právomocou dohliadať na splnenie účelu konania.

K § 176 a 177

45 Navrhované ustanovenia o obligatórnom priebehu nariadeného pojednávania logicky, funkčne a systematicky nadväzujú na ustanovenia o predbežnom prejednaní sporu. Strany sporu sú povinné dôsledne substancovať svoje skutkové tvrdenia a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť podľa § 177 odsek 4).

Obligatórne určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení zo strany súdu a obligatórne predbežné právne posúdenie vecí sú kľúčovými inštitútmi na zrýchlenie civilného sporového konania, ako aj prostriedkom na predídanie tzv. prekvapivých súdnych rozhodnutí.

5 K § 178

V navrhovanom ustanovení § 178 je kľúčovým časový moment uznesenia súdu o skončení dokazovania. Tento moment predstavuje objektívnu časovú hranicu tzv. koncentrácie konania a v zásade i moment viazanosti súdu vyhláseným rozhodnutím vo veci samej, nakoľko spravidla po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania bude nasledovať vyhlásenie rozhodnutia vo veci samej.

10 K § 179 a 180

Odročovanie pojednávania predstavuje jeden z kľúčových problémov súčasného slovenského civilného procesu. Navrhovaná právna úprava preto tento problém reflektuje sprísnenými podmienkami odročovania pojednávania so zvýraznením procesnej diligencie procesných strán a výnimočnosti odročovania, prostredníctvom reštriktívneho výkladu § 179. Osobitne sa reflektuje právna úprava zákona č. 586/2003 Z. z. advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“), v súvislosti s ústavným právom na právnu pomoc, teda ak strana odôvodnene trvá na prítomnosti svojho právneho zástupcu, nemožno v týchto prípadoch spravodlivo žiadať substitučné zastúpenie. Požiadavka odôvodnenosti trvania na prítomnosti zvoleného právneho zástupcu však musí byť vykladaná prísne reštriktívne, t.j. nepôjde o bežné spory či situácie, ale len o také procesné situácie, kedy je táto požiadavka dôvodná so zreteľom na povahu a dĺžku sporu, osobné väzby strany a advokáta a pod. Ambíciou navrhovaného ustanovenia je výrazne zredukovať súčasné aplikačné problémy súvisiace s dĺžkou súdnych konaní a tým prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonómie.

20 K § 181

Dôsledné uplatnenie princípu formálnej pravdy je najväčšou zmenou v navrhovanej právnej úprave procesného dokazovania. Kládne sa zvýšený dôraz na procesnú diligenciu procesných strán, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýnimočne na procesné strany.

Len celkom výnimočne bude môcť súd podľa novej právnej úpravy vykonať dôkaz, ktorý procesné strany nenavrhl (odsek 2 a 3).

35 Zostáva zachované právo súdu nevykonať dôkaz, ktorý strany navrhli vykonať, čo však musí súd náležite odôvodniť v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 214 odsek 2).

40 K § 182

Právna úprava zotrúva na koncepcii tzv. notorií, teda skutočností, ktoré netreba dokazovať (odsek 1).

V odseku 2 sa dôkladne premieta princíp prejednávaci s materiálnym korektívom ustanoveným v druhej vete.

45 K § 183

Navrhovaná právna úprava dôsledne rozlišuje pojmy dôkaz a dôkazný prostriedok. V odseku 1 sa premieta princíp legality podľa článku 16.

Doterajší demonštratívny výpočet dôkazných prostriedkov v § 125 OSP zostáva v zásade zachovaný s prispôbením terminológie (napr. výsluch „strany“ namiesto „účastníka“, „znalecké dokazovanie“ namiesto „znalecký posudok“).

5 K § 184

V navrhovanom ustanovení sa dôsledne premieta princíp priamosti a bezprostrednosti (čl. 13), čo normatívne pokrýva právna veta v odseku 1.

Výnimka zo zásady podľa odseku 1 sa má vykladať reštriktívne, s použitím výkladového pravidla obsiahnutého v prvej vete odseku 2. Aj pre vykonávanie dôkazov mimo pojednávania platí princíp priamosti a bezprostrednosti. V prípadoch, ak sa pojednávanie nenariaďuje podľa § 173 ods. 2 písm. a), nie je potrebné vykonávať dokazovanie, pretože súd rozhoduje na základe nesporných tvrdení strán a pôjde len o právne posúdenie sporu. Dokazovanie je potrebné vykonať len pri sporných tvrdeniach strán.

15 K §185 a 186

Navrhuje sa ponechať koncept edičnej a informačnej povinnosti. Z doterajšieho znenia § 128 OSP bolo vypustené slovné spojenie „za náhradu vecných nákladov“. Za istých okolností môžu inštitúty edičnej a informačnej povinnosti slúžiť aj na kompenzáciu informačného deficitu (dôkaznej núdze) procesnej strany v prípadoch, kde je takýto postup odôvodnený. Edičná povinnosť sa vzťahuje aj na vydanie závetu v rámci dedičského konania do civilného mimosporového konania sa táto povinnosť explicitne nezdôraznila, pretože vyplýva z § 185.

Informačná povinnosť osoby podľa § 186, oznámiť na požiadanie súdu písomne skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu v prípade, že ide o utajované skutočnosti, je limitovaná zákonom č. 215/2004 Z. z. tým, že každá osoba je povinná zachovávať pred nepovolanou osobou a pred cudzou mocou mlčanlivosť o informáciách a veciach obsahujúcich utajované skutočnosti (§ 38 písm. a/ a § 39 zákona č. 215/2004 Z. z.). Oslobodiť od povinnosti mlčanlivosti môže príslušný orgán v súlade s § 40 zákona č. 215/2004 Z. z. osobu len v jednom prípade, a to že táto osoba má vypovedať pred štátnym orgánom.

30 K § 187

Navrhovaná právna úprava dôsledne vychádza z princípu voľného hodnotenia dôkazov (čl. 15) a pokračuje tak v doterajšej historickej tradícii slovenského civilného procesu (§ 132 OSP).

Zásadné procesné novum spočíva v normatívnej vete odseku 2 tohto ustanovenia, v ktorej predkladateľ nachádza materiálne ohnisko princípu voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

K § 188

40 Doterajšia koncepcia ustanovenia § 133 OSP sa navrhovaným ustanovením preberá, pretože nevykazuje žiadne aplikačné ani doktrinálne problémy.

K § 189

45 Navrhovaná právna úprava vychádza z konštantne verifikovanej právnej úpravy viazanosti súdu ako orgánu ochrany práva rozhodnutiami iných právno – ochranných orgánov.

Predkladateľ dôsledne zvažil potenciálnu viazanosť i rozsudkami Súdneho dvora EÚ a dospel k názoru že, viazanosť rozsudkami Súdneho dvora EÚ by nemala byť zakotvená. V práve EÚ platí, že rozsudky Súdneho dvora EÚ sú v zásade záväzné *inter partes*. Všeobecná záväznosť rozsudkov platí neformálne, len pokiaľ ide o rozhodnutia v prejudiciálnych konaniach a formálne, ak Súdny dvor EÚ rozhodne o neplatnosti právneho aktu. Súd je tiež rozhodnutím Súdneho dvora EÚ viazaný, ak sa na Súdny dvor EÚ sám obrátil s prejudiciálnou otázkou. Predkladateľ sa však domnieva, že zakotviť vo vnútroštátnom práve viazanosť rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ nie je dobré riešenie, pretože aj keď Súdny dvor EÚ autoritatívne deklaruje výklad určitého sporného ustanovenia práva EÚ, vždy tak urobí vzhľadom na konkrétne skutkové okolnosti daného prípadu. Nie je preto prijateľné zavádzať viazanosť rozsudkom, ktorý bol vydaný v konkrétnom spore na všetky iné prípady, nakoľko sa skutkový stav môže a pravdepodobne aj bude líšiť od toho, v ktorom bolo vydané rozhodnutie.

Navrhovateľ pristúpil k odstráneniu neutržateľného stavu o neviazanosti súdu rozhodnutím vydaným v blokovom konaní, čím reflektoval stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. októbra 2001 sp. zn. Cpj 36/2001, ktoré považuje rozhodnutie vydané v blokovom konaní za riadne a rovnocenné administratívne rozhodnutie, ktoré je preskúmateľné súdom.

K § 190

Navrhovaná právna úprava zavádza pojem prejudiciality ako vzťahu dvoch rozhodnutí orgánu verejnej moci s účinkami ich vzájomnej kauzálnej podmienenosti.

V odseku 1 ide o situáciu, kedy o veci súd nemôže rozhodnúť. Znamená to, že vec posúdi iba na účely tohto konania. Ak orgán, do ktorého právomoci rozhodovanie o danej veci patrí, rozhodne až po posúdení súdom, pričom rozhodne inak, ako vec posúdil súd, je to dôvodom na obnovu konania.

V odseku 2 je upravená logická konzistentnosť rozhodnutí orgánov verejnej moci. Precizuje sa súčasná formulácia ustanovenia § 135 odsek 2 OSP.

K § 191

Navrhovaná právna úprava dôsledne vychádza zo základných princípov kontradiktórneho sporu, teda najmä z prejednávacieho princípu.

V odseku 1 je upravený prostriedok kompenzácie informačného deficitu, teda legitímneho prostriedku k objasneniu skutkového stavu veci.

V odseku 2 sa prejavuje princíp arbitrárneho poriadku, pričom poučovacia povinnosť sa nemusí vykonať uznesením, stačí jednoduchým prípisom.

V odseku 3 predkladateľ rešpektuje legislatívny zámer rekonštrukcie civilného práva procesného schválený vládou SR a zavádza inštitút písomného výsluchu strany.

Pri aplikácii procesných úkonov podľa ods.1 a 3 súd musí zohľadniť inštitút mlčanlivosti zakotvený v zákone č. 215/2014. Každá osoba je povinná zachovávať pred nepovolanou osobou a pred cudzou mocou mlčanlivosť o informáciách a veciach obsahujúcich utajované skutočnosti (§ 38 písm. a/ a § 39 zákona č. 215/2004 Z. z.). Výsluch takejto osoby je limitovaný v tom zmysle, že ak má pri ňom vypovedať o utajovaných skutočnostiach, môže ho súd vykonať až po tom, čo bola osoba oslobodená od povinnosti mlčanlivosti príslušným orgánom v súlade s § 40 zákona č. 215/2004 Z. z. a tento orgán doručil súdu o oslobodení osoby od povinnosti mlčanlivosti o utajovaných skutočnostiach písomnosť s určením účelu, rozsahu a lehoty platnosti oslobodenia. Túto písomnosť založí súd do súdneho spisu.

K § 192

Do koncepcie výsluchu svedka vychádzajúcej z historickej tradície nášho civilného procesu vnáša predkladateľ nové prvky s ohľadom na nový koncept prísne kontradiktórneho sporu.

5 Pri tomto dôkaznom prostriedku sa má dbať najmä na jeho vhodnosť a účelnosť. Predkladateľ zavádza aj inštitút písomnej výpovede svedka, tzv. „sworn affidavit“. Pri písomnej výpovedi svedka platia ustanovenia o poučovacej povinnosti vrátane poučenia o trestnoprávnych následkoch krivej výpovede primerane, čím sa tento dôkazný prostriedok odlišuje od tzv. čestného vyhlásenia, ktoré má charakter iba súkromnej listiny bez akejkoľvek poučovacej

10 povinnosti a bez potenciálnej hrozby trestnoprávnych následkov trestného činu krivej výpovede. Čestné vyhlásenie a písomnú výpoveď svedka posudzuje súd v súlade s princípom voľného hodnotenia dôkazov.

Pri písomnej svedeckej výpovedi predkladateľ nepriznáva svedkovi nárok na svedočné, čím sa sleduje zrýchlenie a zhospodárnenie sporového konania. Avšak trovy, ktoré vzniknú procesnej

15 strane v súvislosti s písomnou výpoveďou svedka, si môže táto strana uplatniť podľa všeobecných ustanovení o náhrade trov konania.

K § 193

Navrhovaná právna úprava mení doterajší koncept zabezpečenia prítomnosti svedka na pojednávaní v súlade s princípom prejednávacím, ktorý dôsledne ovláda kontradiktórne sporové

20 konanie. Priorizuje sa zabezpečenie prítomnosti navrhnutého svedka procesnou stranou a len subsidiárne je zakotvený procesný postup podľa odseku 2. Strana, ktorá zabezpečuje prítomnosť svedka na pojednávaní, informuje o tejto skutočnosti aj súd a protistranu za účelom umožnenia dôslednej prípravy protistrany na vypočutie svedka.

25

K § 194

Navrhovaná právna úprava sleduje cieľ zefektívniť a zrýchliť civilné procesné konanie. Postup podľa odseku 3 sudca dôkladne odôvodní spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

K § 195

Predkladateľ vychádza z overeného konceptu neovplyvňovania svedeckej výpovede prítomnosťou iných nevyslúchnutých svedkov.

Výslovne sa zavádza možnosť konfrontácie svedkov (odsek 2). Pri konfrontácii môžu okrem procesných strán klásť otázky i svedkovia navzájom.

35

K § 196

Navrhovaná právna úprava ponecháva výsluch svedka v štruktúre *ad generalia* (odsek 1) a *ad specialia* (§ 198).

V odseku 2 sa prejavuje špeciálna poučovacia povinnosť súdu v línii doterajšej právnej úpravy, ktorá nevykazuje zásadné aplikačné defekty. Ustanovenia o svedočnom zahrnul predkladateľ do

40 právnej úpravy trov konania (§ 252).

K § 197

Navrhovaná právna úprava zásadne nemení doterajší koncept odopretia svedeckej výpovede

45 (pôvodný § 126 odsek 1 OSP), iba ho terminologicky a v detailoch spresňuje.

K § 198

Vo fáze výsluchu svedka *ad specialia* sa navrhuje v súlade s princípom kontradiktórnosti a s princípom prejednávacím, aby svedkovi po jeho súvislej výpovedi kládli otázky predovšetkým procesné strany, súd a iné subjekty len subsidiárne.

- 5 V odseku 2 sa zotráva na podstate zákazu kladenia sugestívnych a kapcióznych otázok podľa doterajšej právnej úpravy.

K § 199

- 10 Navrhovaná právna úprava rešpektuje doterajšiu líniu zákonom uloženou povinnosťou mlčanlivosti (napríklad v zmysle ustanovenia § 38 písm. a) a § 39 zákona č. 215/2004 Z. z.), pričom ju zásadným spôsobom nemení. Prehľbuje sa rozdielne vnímanie odopretia výpovede podľa § 197 a zákonom uloženého zákazu výpovede svedka podľa § 199.

K § 200 a 201

- 15 Navrhuje sa v zásade ponechať koncept listiny ako dôkazného prostriedku s doterajšou diferenciáciou na listiny verejné a súkromné.

K § 202 až 204

- 20 Navrhovaná právna úprava prináša koncepčne nové riešenia do problematiky procesného dokazovania skutočností, na ktoré súd potrebuje iné ako právne poznatky.

Preferuje sa odborné vyjadrenie pred znaleckým dokazovaním z dôvodu hospodárnosti a zníženia nákladov konania. Splnenie podmienok odbornej spôsobilosti na podanie odborného vyjadrenia si súd posúdi sám.

- 25 Len na posúdenie skutočností založených na vedeckých poznatkoch, za kumulatívneho splnenia podmienky nepostačovania odborného vyjadrenia podľa § 202 môže súd nariadiť znalecké dokazovanie.

Uvedená formulácia zodpovedá aj navrhovanej novej právnej úprave zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch.

- 30 Preferuje sa písomný znalecký posudok. Len subsidiárne môže súd nariadiť výsluch znalca na pojednávaní (§ 204 odsek 3).

K § 205

- 35 Navrhovaná právna úprava po prvýkrát výslovne normatívne upravuje znalecký posudok predložený stranou sporu bez toho, aby znalca ustanovoval súd. Toto koncepčné riešenie plne zodpovedá povahe kontradiktórneho sporu založeného na prejednacím princípe, v ktorom procesnú diligenciu za výsledok sporu znášajú predovšetkým procesné strany.

K § 206

- 40 Navrhovaná právna úprava pokračuje v doterajšej línii zákonnej povinnosti subjektov konania či iných osôb podrobiť sa úkonom súvisiacim so znaleckým dokazovaním.

Strane, prípadne inej osobe možno uložiť povinnosť podľa tohto ustanovenia v prípade, ak ide o utajované skutočnosti, len ak bola oslobodená od povinnosti mlčanlivosti príslušným orgánom v súlade s § 40 zákona č. 215/2004 Z. z. (pozri odôvodnenie k § 191).

- 45 K § 207

Navrhovaná právna úprava v zásade ponecháva diferenciaciu obhliadky veci na pojednávaní a mimo pojednávania podľa kritéria procesnej ekonomie.

V odseku 3 je upravená osobitná forma tzv. edičnej povinnosti (všeobecná úprava sa nachádza v § 185).

5

K § 208

Navrhovaná právna úprava ponecháva doterajší § 152 OSP. Rozsudok je teda zásadným meritórnym rozhodnutím a v sporovom konaní bezvýnimočnou formou rozhodnutia vo veci samej.

10 Rovnako sa podľa doterajšej právnej úpravy ponecháva diferenciacia na rozsudok konečný, čiastočný a medzitýmny.

K § 209

15 Navrhuje sa dôsledne prispôbiť terminológiu sporovému konaniu. V režime prejednávacieho princípu súd rozhoduje na základe skutkového stavu veci, nie skutočného stavu veci. Procesným postupom podľa odseku 2 sa rozumie predovšetkým režim procesného dokazovania a režim prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany.

K § 210

20 Navrhuje sa ponechať normatívne vyjadrenie zásady *ne ultra petitum* (odsek 1) s výnimkou podľa odseku 2, ktorá bola prispôbená povahe sporového konania.

K § 211

25 Navrhuje sa ponechať pôvodnú právnu úpravu § 154 OSP. Za moment vydania exekučného titulu podľa Exekučného poriadku sa bude považovať moment vyhlásenia rozhodnutia súdu. Ratio legis tohto ustanovenia je jeho pôsobenie do budúcnosti, najmä presné určenie rozhodujúceho stavu na účely prípadného odvolacieho alebo exekučného konania.

K § 212

30 Navrhovaná právna úprava v podstatných rysoch nadväzuje na § 155 OSP, pričom presný spôsob určenia môže vyplývať napríklad zo zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších prepisov.

K § 213

35 Navrhuje sa ponechať právna úprava vyhlasovania rozsudku podľa § 156 OSP s tým, že sa doplnila webová stránka súdu v odseku 3 v súlade s celkovou koncepciou modernizácie a elektronizácie civilného procesu.

K § 214

40 Navrhovaná právna úprava písomného vyhotovovania rozsudku reflektuje celkovú zmenu koncepcie civilného procesu, predovšetkým v tom zmysle, že obligatórnou náležitosťou odôvodnenia rozsudku je aj zdôvodnenie prípadného odklonu od konštantnej judikatúrnej praxe, čo je v súlade s princípom právnej istoty.

45 Rozhodnutie súdu musí logicky vyplývať z právnej normy, prípadne z ďalších úvah uvedených v rozhodnutí (myšlienkových krokov resp. premís).

Ak existuje pochybnosť, či konkrétny skutkový stav je jedným z prípadov, kedy možno aplikovať právnu normu (t.j. či možno konkrétny skutkový stav podradiť pod hypotézu právnej normy), musia byť v rozhodnutí súdu uvedené ďalšie myšlienkové kroky (úvahy), ktoré túto otázku vyjasnia.

- 5 Najmä pri výklade a aplikácii neurčitých právnych pojmov (napr. „hrubá nedbalosť“, „výnimočné okolnosti“, „zrejme bezúspešné uplatňovanie práva“, „verejný poriadok“, „hrubá neslušnosť“, „dôvody hodné osobitného zreteľa“, „celkom zjavná neprimeranosť útoku“, „hanobenie“) musí argumentácia súdu obsahovať dostatočný počet „myšlienkových krokov“ (úvah), ktoré zrozumiteľne a transparentne „premostujú“ tieto neurčité pojmy s konkrétnymi
- 10 skutkovými situáciami.

Argumenty uvádzané súdom v súdnom rozhodnutí si nesmú navzájom odporovať.

Súd je povinný dôkladne zdôvodniť odklon od svojho predošlého rozhodnutia v obdobnej veci od ustálenej či publikovanej judikatúry, rozhodnutí vyšších súdov alebo od názorov právnej vedy, najmä ak nimi argumentujú strany.

- 15 Súd je povinný vyrovnáť sa s argumentmi strán, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci (a to vrátane ústavnoprávných argumentov), teda uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov.

- 20 Ak súd odmietne argument strany, musí ho v odôvodnení rozhodnutia vyvrátiť alebo aspoň spochybníť. Iba samotné konštatovanie, že argument je irelevantný, bez bližšieho zdôvodnenia, prečo si to súd myslí, je neprípustným a svojvoľným spôsobom vyrovnania sa s argumentom.

K § 215

- 25 Predkladateľ v súlade s konštantnou judikatúrou preferuje náležité odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej. Ako reštriktívnu výnimku stanovuje prípady, kedy rozsudok odôvodnenie obsahovať nemusí. Osobitnými prípadmi podľa písmena b) je napr. rozsudok pre zmeškanie žalobcu či žalovaného, rozsudok pre uznanie a vzdanie sa nároku a pod.

K § 216

- 30 Predkladateľ ponecháva v zásadných rysoch nezmenenú právnu úpravu podpisovania prvopisu rozsudku (§ 158 OSP). Osobitný režim je ustanovený pre senátny rozsudok (§ 384).

K § 217

- 35 Do navrhovanej úpravy sa preberá doterajšia právna úprava § 158 odsek 2, 3 a 5 OSP, pričom predpismi o ochrane hospodárskej súťaže sa majú na mysli najmä zákon č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov a čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

K § 218

Oprava zrejmych chýb a nesprávností v rozsudku sa zásadným spôsobom nemení a inštitút opravného uznesenia ostáva zachovaný. Nesprávnosť odôvodnenia sa bude opravovať prostredníctvom inštitútu „iných zrejmych nesprávností“ opravným uznesením.

K § 219

Predkladateľ navrhuje ponechať právny režim doterajšieho § 166 OSP.

K § 220

V navrhovanej právnej úprave predkladateľ prišlo k legálnemu definovaniu pojmu právoplatnosť. Ide o zásadnú a koncepčnú zmenu nastavenia CSP, predovšetkým v logických systémových nadväznostiach na právnu úpravu opravných prostriedkov, ako aj exekučného konania. Navrhovaná definícia je konštantne doktrínálne opodstatnená a všeobecne akceptovaná. Zásadná nezmeniteľnosť súdneho rozhodnutia je vykladaná ako pravidlo, že právoplatný rozsudok zmenený byť nemôže, avšak výnimka je prípustná v súvislosti s uplatnením mimoriadneho opravného prostriedku.

10

K § 221

Ustanovenie upravuje tzv. formálnu stránku právoplatnosti súdnych rozhodnutí, ktorou sa rozumie časový okamih skončenia tzv. nachádzacieho (základného) konania.

15 K § 222

Navrhované ustanovenie upravuje koncepčne odlišným spôsobom materiálnu stránku právoplatnosti súdnych rozhodnutí spočívajúcu v záväznosti súdneho rozhodnutia na definovaný okruh subjektov. Vychádza sa z koncepčne nového poňatia, že právoplatný rozsudok zaväzuje iba procesné strany a ich prípadných sukcesorov. V odseku 2 sa ponecháva doterajšia právna úprava súvisiaca s absolútnym charakterom vecných práv podľa Občianskeho zákonníka.

20

K § 223

Navrhované znenie zosúladzuje terminológiu procesného práva s právnou úpravou Občianskeho zákonníka, pričom rozsudky zaväzujúce procesnú stranu na prejavenie vôle (napr. uzavretie zmluvy pri zmluve o budúcej zmluve), časovým okamihom právoplatnosti nahrádzujú tento prejav vôle (zmluva sa bude považovať časovým okamihom právoplatnosti za uzavretú).

25

K § 224

Navrhuje sa ponechať inštitút prekážky právoplatne rozhodnutej veci s prispôbením terminológie a systematiky novej koncepcii sporového konania.

30

K § 225

Navrhovaná právna úprava vychádza z koncepcie zmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí v dôsledku uplatnenia klauzuly *rebus sic stantibus*, t.j. takéto rozsudky pôsobia len potiaľ, pokiaľ sa kvalifikovaným spôsobom neuplatní výhrada zmenených pomerov.

35

K § 226

V navrhovanej právnej úprave predkladateľ prišlo k legálnemu definovaniu pojmu vykonateľnosť. Ide o zásadnú a koncepčnú zmenu nastavenia CSP, predovšetkým v logických systémových nadväznostiach na právnu úpravu opravných prostriedkov, ako aj exekučného konania. Navrhovaná definícia je konštantne doktrínálne opodstatnená a všeobecne akceptovaná. Slovné spojenie v odseku 2 „ustanovené inak“ treba vykladať tak, že iný časový moment vykonateľnosti môže stanoviť súd (napr. predbežná vykonateľnosť), alebo tento či iný zákon. Navrhovateľ koncepčne prepracúva inštitút paričnej lehoty tak, aby plne vyhovoval právnej praxi. Predĺženie paričnej lehoty je indikované predovšetkým objektívnou nemožnosťou splniť súdom uloženú povinnosť v doterajšej lehote troch dní. Predovšetkým pre štátne orgány, resp.

45

subjekty napojené na štátnu pokladnicu je objektívne nemožné plniť v kratšej lehote ako 30 dní. Aj súkromnoprávne subjekty však avizovali nedostatočnosť právnej úpravy doterajšej lehoty čo do dĺžky, preto predkladateľ z dôvodu akcentácie princípu rovnosti zavádza jednotnú paričnú lehotu 30 dní. Dávkami sa rozumejú plnenia určené dobou, po ktorú sa majú plniť a splátky sú

5 čiastkové plnenia určené konečnou sumou.

Poradím splatnosti sa rozumie plynutie paričnej lehoty pre každú jednotlivú dávku či splátku zvlášť, pokiaľ súd neurčí iné pravidlo.

K § 227

10 Konceptčnou zmenou režimu vykonateľnosti sleduje predkladateľ prehĺbenie prvkov kontradiktórnosti sporu - vyslovenie predbežnej vykonateľnosti je možné len na návrh, zo sporového konania sa zámerne odstráni predbežná vykonateľnosť určitých typov rozhodnutí priamo zo zákona.

15 K § 228 až 230

Navrhuje sa ponechať režim uznesení ako preferovaných rozhodnutí procesnej povahy s primeraným použitím ustanovení o rozsudku tam, kde predkladateľ nepoužil odlišnú právnu úpravu v § 229 a nasl.

20 Konceptčná línia doterajšej úpravy § 167 - § 169 OSP je v zásade zachovaná, z bývalého § 169 sa vypustilo: „Uznesenie o prerušení konania, uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a uznesenie, ktorým súd priznal strane sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, musí vždy obsahovať odôvodnenie.“, a to z dôvodu, že predkladateľ preferuje stručnú formu odôvodnenia uznesenia, a to vo všetkých prípadoch (§ 230).

25 K § 231

Navrhované pravidlá viazanosti súdu uznesením vychádzajú z doterajšej aplikačnej praxe, ktorá nevykazuje žiadne zásadné nedostatky.

K § 232

30 V právnej úprave odseku 1 ide o uznesenia, voči ktorým sú odvolanie alebo sťažnosť prípustné a márne uplynula lehota na ich podanie.

Odsek 2 normatívne pokrýva situácie, kedy opravný prostriedok alebo prostriedok procesnej obrany proti uzneseniu prípustný nie je; ak sa uznesenia nedoručujú, vlastnosť právoplatnosti neprichádza do úvahy (ide spravidla o uznesenia o vedení konania).

35 Vlastnosť vykonateľnosti je imanentná len takým uzneseniam, ktoré ukladajú povinnosť niečo plniť – *dare, facere, omittere, pati* a iné. Pri ostatných uzneseniach vlastnosť vykonateľnosti nemá žiaden význam, preto ani nie je normatívne upravená.

K § 233

40 Sťažnosť ako novo zavedený prostriedok procesnej obrany sa inšpiruje zákonom č. 142/1950 Zb. o konaní v občianskych právnych veciach (Občiansky súdny poriadok), kde sťažnosť existovala ako riadny opravný prostriedok. Sťažnosť je prípustná predovšetkým proti procesným uzneseniam a rozhodnutiam o výške náhrady trov konania, ktoré vydáva súdny úradník na základe poverenia sudcu alebo na základe zákonného splnomocnenia.

Cieľom a zmyslom sťažnosti je jednoznačne zrýchlenie súdneho konania. Z tohto dôvodu tento prostriedok procesnej obrany nemá devolutívny účinok a rozhodovať o ňom bude sudca súdu prvej inštancie. Suspenzívny účinok sťažnosti zostáva zachovaný.

5 K § 234 a 235

Ustanovenia riešia aktívnu procesnú legitimáciu, a to v prospech subjektu konania, v ktorého neprospech bolo uznesením o jeho určitej procesnej povinnosti rozhodnuté – spravidla pôjde o procesnú stranu (§ 234) alebo prokurátora (§ 235).

10 K § 236

Navrhuje sa normatívne zakotviť sťažnostnú lehotu 15 dní. Táto lehota je plne opodstatnená jednak historickou tradíciou, jednak vertikálnou komparáciou s inými inštitútmi procesného práva obsiahnutými v CSP.

15 K § 237 až 240

Navrhované osobitné náležitosti tohto prostriedku procesnej obrany sú obdobné ako pri opravných prostriedkoch s prihliadnutím na špecifickosť povahy sťažnosti, ktorá opravným prostriedkom nie je.

20 Pokiaľ ide o nové skutočnosti a dôkazy, sťažnosť je prípustná najmä proti procesným uzneseniam a uzneseniam o výške náhrady trov konania, takže ich vylúčenie povahou veci bude dané častejšie ako u odvolania. Nakoľko však pre sudcu pri rozhodovaní o sťažnosti bude rozhodujúci stav, ktorý tu je v čase vydania rozhodnutia, musí súd prihliadnuť i na tzv. novoty, ku ktorým došlo po rozhodnutí súdnym úradníkom; okrem toho musí byť zabezpečená aj zvýšená kontrola rozhodnutí vydaných súdnym úradníkom zo strany sudcu.

25

K § 241

Navrhované ustanovenie zavádza suspenzívny účinok sťažnosti vo vzťahu k právoplatnosti napádaného uznesenia, vlastnosť vykonateľnosti *ipso facto* podaním sťažnosti suspendovaná nie je.

30

K § 242 až 244

V záujme dodržania procesnej ekonómie sa sťažnosti nepriznáva devolutívny účinok a rozhodne o nej sudca súdu prvej inštancie.

35 Sudca bude rozhodovať uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania; ak to však sudca bude považovať za potrebné, môže nariadiť výsluch strán, prípadne vykonať iné zistenia. Pripúšťa sa zmena napadnutého rozhodnutia alebo jeho zrušenie.

Z dôvodu proklamovanej zásady procesnej ekonómie rozhodnutie sudcu o sťažnosti bude rozhodnutím konečným bez možnosti podať proti nemu akýkoľvek ďalší opravný prostriedok.

40 K § 245

45 Predkladaná právna úprava vychádza z niekoľkých koncepčných zmien, ktorých cieľom je výrazné zjednodušenie a zefektívnenie doterajšej právnej úpravy a odstránenie inštitútov, ktoré sa v praxi neosvedčili a v konečnom dôsledku právnu úpravu trov konania zneprehľadnili a ešte zvýšili potenciál nárastu prietahov v konaní. Navrhované systémové riešenia vychádzajú z delenia inštitútu trov konania na platenie trov konania a náhradu trov konania a v podstatnej miere tieto inštitúty systémovo zjednodušujú a prispôbujú charakteru sporového konania.

K § 246

V navrhovanom ustanovení sa odráža systém platenia trov konania v zmysle ktorého výdavky súvisiace so súdnym konaním zásadne znáša ten, komu vznikli a až následne sa rozhoduje o tom, kto trovy konania skutočne znáša.

K § 247

Navrhovaná právna úprava ponecháva na zváženie súdu, či uloží alebo neuloží povinnosť zaplatiť preddavok.

10 V zmysle tohto ustanovenia nemusí súd uložiť povinnosť zložiť preddavok predovšetkým s ohľadom na princíp podľa čl. 6 odsek 3 t.j. zvažuje zdravotné a sociálne postavenie strany.

K § 248

Navrhuje sa plne rozvinúť princíp arbitrárneho poriadku, preto navrhovaná úprava nešpecifikuje pomery na podrobnejšie kritéria (majetkové, sociálne, atď.), ale ponecháva na sudcovi, ako všeobecne nastavené kritérium vyhodnotí.

15 Ak súd prizná oslobodenie od súdnych poplatkov a dôjde k zmene pomerov, môže súd uznesenie o priznaní oslobodenia kedykoľvek zrušiť, nakoľko ide o uznesenie o vedení konania, ktorým súd nie je viazaný.

20

K § 249

V tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti – určenie, že bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a povinnosť žalovaného sa ospravedlniť priznané boli, avšak náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nebola priznaná v požadovanej výške.

30

K § 250

Navrhovaná právna úprava vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia, ktorá je osvedčenou a aplikačne bezproblémovou zásadou. Podľa zásady procesného zavinenia môže dôjsť i k tzv. separácii trov konania (odsek 2), kedy náhradu trov konania môže znášať i strana, ktorá mala v konaní úspech (§ 249), ak protistrane vzniknú trovy procesným zavinením inak v spore úspešnej strany.

35

K § 251

Navrhovaná právna úprava ponecháva osobitné kritérium na nepriznanie náhrady trov konania podľa predošlých zásad. Keďže uplatnenie tejto konštrukcie prichádza do úvahy len výnimočne, osobitné kritérium dôvodov hodných osobitného zreteľa sa má vykladať prísne reštriktívne.

40

K § 252

Osobitná právna úprava vo vzťahu k trovám konania procesného dokazovania vychádza z doterajšej aplikačnej praxe a je prispôbená novej koncepcii sporového konania.

45

K § 253

Navrhovaná právna úprava priznáva pokrytie výdavkov spojených s edičnou a informačnou povinnosťou a to v rovnakom procesnom režime, ako sú upravené výdavky svedka. Ustanovenie pokrýva aj potenciálne výdavky štátu.

K § 254

Navrhovaná právna úprava rešpektuje systémové väzby a súvislosti právneho poriadku, preto pri náhrade trov znaleckého dokazovania odkazuje na zákon o znalcoch.

K § 255

Predkladateľ upúšťa od doterajšej koncepcie uplatňovania si nároku na náhradu trov konania, čím má ambíciu tento procesný inštitút zjednodušiť a zhospodárniť. Súd prvej inštancie rozhoduje o nároku podľa zásad o náhrade trov konania a uplatnením týchto zásad dospeje k pomeru vyjadrenému percentom alebo zlomkom, pričom konkrétnu výšku trov konania ponecháva na rozhodnutie súdneho úradníka. Tým, že rozhodnutie súdneho úradníka prichádza do úvahy až po právoplatnom skončení veci, sa konanie zefektívňuje a zhospodárňuje. Proti rozhodnutiu súdneho úradníka je prípustná sťažnosť, ktorej vybavenie však bude zjednodušené tým, že vec je právoplatne skončená, vrátane právoplatne ustáleného pomeru, podľa ktorého sa konkrétna výška náhrady trov vyčísluje.

K § 256

Navrhovaná právna úprava má ambíciu vyriešiť doterajšiu nejednoznačnosť ohľadom tzv. prísudku, resp. platobného miesta priznanej náhrady trov konania. Navrhované riešenie koncepcne zodpovedá ustanoveniam zákona o advokácii a vychádza z konceptu, že advokát predstavuje tzv. platobné miesto náhrady trov konania, pričom ďalší režim trov konania bude závisieť od prípadných dohôd medzi klientom a advokátom podľa zákona o advokácii.

K § 257

V navrhovanom ustanovení sa opätovne prejavuje princíp arbitrárneho poriadku, v ktorom súd disponuje aj procesným inštrumentáriom na hodnotenie skutočností a nárokov, ktoré jednoznačným spôsobom neboli preukázané a spravidla objektívne preukázateľné nie sú. Princíp arbitrárneho poriadku umožňuje navrhovanú sudcovskú úvahu včleniť do normatívneho textu.

K § 258 a 259

Predkladateľ vychádza z doterajších aplikačných skúseností a preferuje skrátené konania ako nástroj procesnej ekonómie a zrýchlenia súdneho konania. Vychádza sa z doterajšej právnej úpravy, prispôbenej novému systémovému nastaveniu sporového konania. Posledná veta odseku 1 § 258 predstavuje pretavenie judikatúrnych záverov súdnej praxe do normatívneho textu. Ustanovenie zabezpečuje stranám možnosť podať opravný prostriedok len proti trovám.

K § 260 a 261

Navrhovaná právna úprava ponecháva inštitút odporu ako prostriedku procesnej obrany voči platobnému rozkazu, avšak s mnohými funkčnými zmenami, ktorých primárnym cieľom je procesná efektívnosť.

Inštitút vecného odôvodnenia treba vykladať ako odôvodnenie riadne, teda vecne odôvodnený odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, teda so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti.

5 Riešia sa mnohoročné aplikačné problémy, ako posudzovať odpor, ktorého odôvodnenie tvorí jedna veta, že žalovaný nesúhlasí, dodaním adjektíva „vecne“ sa sprísňuje režim odporu voči platobnému rozkazu, ktorý je špecifikovaný v odseku 2.

Vec sama tvorí predmet konania, žalovaný musí uvádzať skutočnosti odôvodňujúce spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku.

10 Opúšťa sa koncepcia zániku a zrušenia procesných úkonov zo zákona rovnako ako pri neodkladných a zabezpečovacích opatreniach kvôli právnej istote strán a kvôli zabezpečeniu koncentrovaného a kontradiktórneho konania vo veci samej. Platobný rozkaz zrušuje súd a spolu s uznesením doručí žalobcovi odpor, ktorý naň môže reagovať v ďalšom procesnom postupe.

K § 262 až 265

15 Inštitút európskeho platobného rozkazu vychádza z právnej úpravy Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 zo dňa 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze, pričom predkladateľ zotrval na vnútroštátnej právnej úprave tohto inštitútu zásadne tak, ako bol upravený v OSP.

K § 266 a 267

20 Navrhovaná úprava vychádza z diferenciacie rozsudku pre zmeškanie žalobcu pred nariadením pojednávania a po nariadení pojednávania. Obe formy tzv. kontumačného rozsudku predstavujú formu procesnej sankcie za pasivitu žalovaného, ktorá spočíva predovšetkým v absencii povinnosti tvrdiť a povinnosti dôkaznej, či v nedostavení sa na už nariadené pojednávanie.

25

K § 268

Z dôvodu, že kontumačný rozsudok predstavuje sankciu za procesnú pasivitu strany sporu, nejde o meritorný rozsudkový výrok o veci samej po vykonaní dokazovania a právneho posúdenia veci, preto predkladateľ upustil od povinnosti takýto rozsudok odôvodňovať štandardným spôsobom a odstraňuje doterajšiu pojmovú nejednoznačnosť pri zjednodušenom odôvodnení kontumačných rozsudkov podľa doterajšej právnej úpravy.

30

K § 269

35 Navrhovaná právna úprava reflektuje právnu úpravu procesného spoločenstva a jej diferenciaciu na spoločenstvo samostatné, nerozlučné a nútené.

K § 270

40 Navrhovaná právna úprava vychádza pri zrušení kontumačného rozsudku z jeho diferenciacie na kontumačný rozsudok vydaný pred nariadením pojednávania a po nariadení pojednávania. Za ospravedliteľné dôvody podľa odseku 1 a 2 možno považovať všetky dôvody, pre ktoré by súd odpustil zmeškanie akejkoľvek inej procesnej lehoty, t.j. všetky prípady náhlych a neočakávaných prekážok v podobe zdravotných, či iných dôvodov, pre ktoré žalovaný zmeškal predpísaný procesný úkon a bolo by preto nespravodlivé sankcionovať ho za porušenie povinnosti, ktoré sám nespôsobil.

45

K § 271 až 274

Dôsledky kontradiktórneho sporového konania vyžadujú procesnú aktivitu oboch sporových strán zásadne rovnako, preto predkladateľ prišlo ku konštruovaniu sankcie za procesnú pasivitu i na strane pasívneho žalobcu. Procesnou sankciou za pasivitu žalobcu je strata sporu vo forme zamietavého kontumačného rozsudku. Konštrukcia zrušenia tohto kontumačného rozsudku je rovnaká ako pri kontumačnom rozsudku v dôsledku pasivity žalovaného.

K § 275 až 278

Ponecháva sa inštitút na základe uznania nároku uplatneného žalobou ako systémový prvok procesnej ekonómie sporového konania. Výslovná žalobná žiadosť procesných strán sa odstráni, pretože sa upúšťa od iracionálnej právnej úpravy, podľa ktorej boli voči uznanému nároku prípustné prostriedky procesnej obrany. Predkladateľ pripúšťa možnosť podať odvolanie proti rozsudku pre uznanie nároku a vzdanie sa nároku len z dôvodu, že neboli splnené podmienky na ich vydanie. Pre procesne absurdné a výnimočné situácie bude slúžiť obnova konania, pretože bude splnená podmienka, že rozhodnutie nemožno zrušiť alebo zmeniť inak.

Právna úprava reflektuje povahu veci v prípade procesného spoločenstva a vnútornej diferenciácie tohto inštitútu (§ 276) ako aj v prípadoch, kedy subjekty hmotnoprávne nedisponujú predmetom konania v plnej miere.

Keďže ide o inštitút procesného zhospodárnenia konania, upúšťa sa od povinnosti nariadiť pojednávanie a od povinnosti tento rozsudok odôvodňovať.

K § 279 až 282

Navrhovaná právna úprava reflektuje okrem procesnej ekonómie aj hmotnoprávnu úpravu inštitútu odpustenia dlhu, preto je pre vydanie tohto rozsudku potrebný výslovný súhlas žalovaného.

Právna úprava reflektuje povahu veci v prípade procesného spoločenstva a vnútornej diferenciácie tohto inštitútu (§ 280) ako aj v prípadoch, kedy subjekty hmotnoprávne nedisponujú predmetom konania v plnej miere.

Keďže ide o inštitút procesného zhospodárnenia konania, upúšťa sa od povinnosti nariadiť pojednávanie a od povinnosti rozsudok pre vzdanie sa nároku odôvodňovať.

K DRUHEJ HLAVE - SPORY S OCHRANOU SLABŠEJ STRANY

Navrhovaná právna úprava reflektuje jeden zo základných princípov nového sporového konania, podľa ktorého prísne dopady kontradiktórneho koncentrovaného sporu na určité subjekty nebudú žiaduce. Odôvodnenosť tohto postulátu spočíva v objektívnej hmotnoprávnej i procesnoprávnej nerovnosti určitých subjektov práva, ktorú musí súd kompenzovať uplatnením osobitných procesných postupov divergentných od všeobecných procesných inštitútov sporového konania, inak by nebol naplnený účel sporového konania, ktorým je spravodlivá a rýchla ochrana porušených alebo ohrozených subjektívnych práv.

V zhode s judikatúrou, doktrínou i relevantnou spoločensko – ekonomickou praxou predkladateľ za subjekt hodný takejto procesnej ochrany ustanovil spotrebiteľa v spotrebiteľských procesných vzťahoch, zamestnanca v pracovnoprávných sporoch a subjekt domáhajúci sa ochrany z porušenia zásady rovnakého zaobchádzania podľa zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Antidiskriminačný zákon) (ďalej len „antidiskriminačný zákon“).

K § 283

Navrhovaná právna úprava definuje prvú skupinu sporov, v ktorých je súd povinný aplikovať odlišné procesné postupy od klasického (všeobecného) sporového konania. Vychádza sa pri tom z hmotnoprávnej úpravy, ktorá dostatočne pokrýva definičné znaky tejto skupiny sporov účely na celého právneho poriadku.

5

K § 284

K naplneniu účelu procesnej ochrany spotrebiteľa má slúžiť i osobitosť v režime procesného zastúpenia, kde predkladateľ vidí priestor na realizáciu a plnenie úloh spotrebiteľských ochranných združení, ktoré sa špecializujú na problematiku právnej ochrany spotrebiteľa a majú
10 potenciál byť efektívnym nástrojom vyvažovania prirodzenej hmotnoprávnej nerovnováhy vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ.

Ustanovenia upravujúce všeobecný inštitút zastúpenia (napr. advokátom) tým nie sú dotknuté. Ak sa však spotrebiteľ nechá zastúpiť advokátom, pojmovo stráca postavenie slabšej strany v konaní, pretože disponuje kvalifikovanou právnou pomocou. V týchto prípadoch teda
15 predkladateľ upustil od právno-ochranných ustanovení § 287 a § 289. Ak sa však spotrebiteľ nechá zastúpiť spotrebiteľským združením, ktoré vo svojich radoch nevyhnutne nemusí mať osobu s právnickým vzdelaním postavenie slabšej strany nestráca.

K § 285

20 Osobitná manuálna povinnosť súdu sa prejavuje zvýšenou mierou individualizácie poučovacej povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi. Táto poučovacia povinnosť je konštruovaná širšie, než všeobecná poučovacia povinnosť súdu a jej zmyslom je vyvažovanie procesnej nerovnosti sporových strán v spotrebiteľských sporoch.

K § 286

Zvýšená miera procesnej ochrany spotrebiteľa sa prejavuje aj dôslednou diferenciáciou spotrebiteľských sporov a iných prípadných sporov, ktoré teoreticky môže spotrebiteľ s dodávateľom viesť. Ak by súd spojil spotrebiteľský spor s prípadným iným sporom nespotebiteľskej povahy, mohlo by dôjsť k zmareniu účelu zvýšenej procesnej ochrany
30 spotrebiteľa nemožnosťou odlišiť procesné postavenie spotrebiteľa v prípadnom inom ako spotrebiteľskom spore. Preto sa ustanovenia o spojení vecí použijú iba na prípady, ak by sa viedlo viacero spotrebiteľských sporov. Vylučuje sa možnosť spojiť na spoločné konanie spotrebiteľský a iný právny spor medzi sporovými stranami.

Uvedené sa primerane aplikuje i na postup podľa odseku 2.

35

K § 287

Reálnosť procesnej ochrany spotrebiteľa vidí predkladateľ aj v nepripustení zmeny žaloby v spotrebiteľskom spore. Ak si žalobca vopred dôkladne neuvaží, aké nároky a či vôbec ich uplatní, nebude môcť tieto nároky počas konania meniť, nanajvýš môže žalobu zobrať späť.

40

K § 288 a 289

Zásadný odklon od všeobecnej úpravy procesného dokazovania vo forme príklonu k vyšetrovaciemu princípu v sporovom konaní je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov. Súd sa nebude spoliehať
45 v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti spotrebiteľa, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám.

Povaha spotrebiteľského sporu a postavenie spotrebiteľa ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho i procesnoprávneho vzťahu *ipso facto* vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konania.

5 K § 290

Protektívum spotrebiteľa spočíva v tom, že v sporoch s hodnotou viac ako 1000 eur sa nemôže vzdať práva na verejné prejednanie vecí.

K § 291

- 10 Napriek zavedeniu tzv. abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach je v zmysle európskeho únievého práva, ako aj konštantnej judikatúry Súdneho dvora EÚ zachovaná možnosť súdu aj v individuálnom konaní s účinkami *inter partes* vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v inom zmluvnom dokumente súvisiacom so spotrebiteľskou zmluvou. Takýmto dokumentom môžu byť všeobecné obchodné podmienky, všeobecné poisťné
- 15 podmienky a pod.

K § 292

- Vylúčenie kontumačných rozsudkov v neprospech spotrebiteľa je prejavom protektívnej funkcie tohto konania, z tohto dôvodu predkladateľ volil odklon od všeobecného procesného režimu kontumačného rozsudku.
- 20

Po vyhodnotení doterajších skúseností s úrovňou ochrany spotrebiteľa v skrátенých konaniach predkladateľ ponecháva znenie ods. 2 podľa doterajšej právnej úpravy.

K § 293

- 25 Primeranosť aplikácie všeobecných ustanovení o procesnom postupe súdu sa bude vždy posudzovať so zreteľom na charakter spotrebiteľského sporu a vo svetle zvýšenej protektívnej ingerencie súdu v týchto druhoch sporov.

K § 294

- 30 Navrhovaná právna úprava predstavuje implementáciu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (ďalej len „smernica 2009/22/ES“). Zavádza sa osobitný typ konania, ktorého zmyslom a účelom je vysloviť neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách alebo určiť obchodnú prax za nekalú mimo rámca všeobecného sporu spotrebiteľ – dodávateľ. Možnosť
- 35 súdu vysloviť neúčinnosť zmluvnej podmienky v individuálnom prípade a s účinkami *inter partes* však zostáva zachovaná i v režime spotrebiteľského sporu. Abstraktná kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok však prebieha mimo rámca konkrétneho konania, na podnet špecificky legitimovaných subjektov (§ 295) a so špecifickými účinkami tohto rozsudku (§ 298).

40

K § 295

Osobitná procesná legitimácia na uplatnenie žalobného práva v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach svedčí podľa smernice 2009/22/ES najmä:

- 45 a) nezávislému orgánu alebo niekoľkým nezávislým orgánom špecificky zodpovedným za ochranu záujmov uvedených v článku 1 smernice 2009/22/ES v členských štátoch, v ktorých tieto orgány existujú, a/alebo

b) organizáciám, ktorých účelom je ochrana záujmov uvedených v článku 1 smernice 2009/22/ES v súlade s kritériami stanovenými ich vnútroštátnym právom.

V podmienkach Slovenskej republiky predkladateľ zakotvil túto procesnú legitimáciu tzv. spotrebiteľským ochranným združeniam a štátnemu orgánu dohľadu (napríklad podľa zákona 5 Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení neskorších predpisov, zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových 10 odvetviach v znení zákona č. 435/2013 Z. z., zákona č. 402/2013 Z. z. o Úrade pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a Dopravnom úrade a o zmene a doplnení niektorých zákonov.), ktorým je napríklad Slovenská obchodná inšpekcia, ktorej doterajšia prevažne verejno – právna ingerencia do ochrany práv spotrebiteľa sa rozširuje aj na oblasť tohto druhu súdneho konania.

15

K § 296 a 297

Osobitná povaha tohto typu konania, kde ide výlučne o právne posúdenie vecí, umožňuje súdu konať bez pojednávania s primeranou aplikáciou ustanovení o konaní. Osobitná povaha tohto typu konania rovnako umožňuje príklon k vyšetrovaciemu princípu (§ 296 odsek 2) 20 a k vylúčeniu sudcovskej koncentrácie.

K § 298 a 299

Osobitná povaha o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach vyžaduje i osobitnú právnu úpravu rozhodnutia v tejto veci. Zabezpečenie publicity meritórneho rozsudového výroku je 25 odôvodnené právno- ochranou funkciou účinkov tohto rozsudku; v spore neúspešný žalovaný má povinnosť zdržať sa používania neprijateľnej podmienky, resp. nekalé obchodné praktiky do budúcnosti, pričom vynútiteľnosť tohto rozhodnutia možno dosiahnuť v exekučnom konaní prostredníctvom exekúcie na nepenažné plnenie. Orgán dohľadu podľa osobitných predpisov (Národná banka Slovenska) bude oprávnený v správnom konaní ukladať pokutu za 30 nedodržiavanie zákazu vysloveného v rozsudku.

K § 300

Navrhovaná právna úprava definuje ďalšiu skupinu sporov, v ktorých je súd povinný aplikovať odlišné procesné postupy od klasického (všeobecného) sporového konania. Vychádza sa pri tom 35 z hmotnoprávnej úpravy, ktorá dostatočne pokrýva definičné znaky tejto skupiny sporov na účely celého právneho poriadku. V konaní podľa tohto dielu sa uplatňuje zásada obráteného dôkazného bremena tak, ako to vyplýva z antidiskriminačného zákona.

K § 301

K naplneniu účelu procesnej ochrany osoby domáhajúcej sa ochrany práva z porušenia zásady rovnakého zaobchádzania má slúžiť i osobitosť v režime procesného zastúpenia, kde predkladateľ vidí priestor na realizáciu a plnenie zákonných úloh Slovenského národného strediska pre ľudské práva, ktoré sa špecializuje na problematiku právnej ochrany osôb 45 v prípadoch porušenia práva na rovnaké zaobchádzanie a má potenciál byť efektívnym nástrojom vyvažovania prirodzenej hmotnoprávnej nerovnováhy vzťahu osoby domáhajúcej sa ochrany práva z porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a porušovateľa tohto práva.

K § 302

Osobitná manudukčná povinnosť súdu sa prejavuje zvýšenou mierou individualizácie poučovacej povinnosti vo vzťahu k osobe domáhajúcej sa ochrany práva z porušenia zásady rovnakého zaobchádzania. Táto poučovacia povinnosť je konštruovaná širšie, než všeobecná poučovacia povinnosť súdu a jej zmyslom je vyvažovanie procesnej nerovnosti sporových strán v antidiskriminačných sporoch.

K § 303

10 Pre dôslednú diferenciaciu antidiskriminačných sporov a iných prípadných sporov, ktoré môžu medzi stranami sporu vzniknúť, a z dôvodov divergentného procesného postupu sa akýkoľvek nárok uplatnený vzájomnou žalobou vylúči na samostatné konanie, ktoré bude prebiehať vo všeobecnom režime sporového konania.

K § 304 a 305

15 Zásadný odklon od všeobecnej úpravy procesného dokazovania vo forme príklonu k vyšetrovaciemu princípu v sporovom konaní je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do antidiskriminačných právnych vzťahov. Súd sa nebude spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti osoby domáhajúcej sa ochrany práva z porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám. Z antidiskriminačných sporov, ako sporov so slabšou stranou vyplýva, že súd vykoná dôkazy na ochranu slabšej strany, a to aj s prihliadnutím na jej názor na vykonanie dôkazu.

20 Povaha antidiskriminačného sporu a postavenie osoby domáhajúcej sa ochrany práva z porušenia zásady rovnakého zaobchádzania ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho i procesnoprávneho vzťahu *ipso facto* vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konania.

K § 306

30 Vylúčenie kontumačných rozsudkov v neprospech osoby domáhajúcej sa ochrany práva z porušenia zásady rovnakého zaobchádzania sú prejavom protektívnej funkcie tohto konania, z tohto dôvodu predkladateľ volil odklon od všeobecného procesného režimu kontumačného rozsudku.

Predkladateľ vylučuje osobitnú formu rozsudku vo forme vzdania sa nároku v prípade, ak by jeho uplatnenie viedlo k popretiu ústavného práva žalobcu na rovnaké zaobchádzanie. Toto ústavné právo nemá žalobca v hmotnoprávnej dispozícii, a preto sa ho nemôže vzdať.

35 Predkladateľ však nevylúčil rozsudok pre uznanie nároku, pretože žalovaný môže uznať, že žalovaného diskriminoval (porušil zásadu rovnakého zaobchádzania), čo predstavuje ekvivalent zmierlivého vyriešenia veci.

K § 307

40 Ak ide o uplatnenie ústavného práva na rovnaké zaobchádzanie, bude spravidla odôvodnené nariadiť o veci samej pojednávanie z dôvodu napĺňania aj výchovných funkcií civilného procesu. Ak žalobca na verejnom prerokovaní veci netrvá, súd pojednávanie nariad'ovať nemusí.

K § 308

Primeranosť aplikácie všeobecných ustanovení o procesnom postupe súdu sa bude vždy posudzovať so zreteľom na charakter antidiskriminačného sporu a vo svetle zvýšenej protektívnej ingerencie súdu v týchto druhoch sporov.

5 K § 309

Navrhovaná právna úprava definuje ďalšiu skupinu sporov, v ktorých je súd povinný aplikovať odlišné procesné postupy od klasického (všeobecného) sporového konania, a to individuálne pracovnoprávne spory. Vychádza sa pri tom z hmotnoprávnej úpravy, ktorá dostatočne pokrýva definičné znaky tejto skupiny sporov na účely celého právneho poriadku.

10 V prípade konkurencie (súbehu) nárokov podľa pracovnoprávnych predpisov a antidiskriminačných predpisov sa zavádza osobitné interpretačné pravidlo podľa ktorého, ak k diskriminácii dochádza v súvislosti s pracovnoprávnym vzťahom, považuje sa takýto spor za pracovnoprávny.

15 K § 310

K naplneniu účelu procesnej ochrany zamestnanca má slúžiť i osobitosť v režime procesného zastúpenia, kde predkladateľ vidí priestor na realizáciu a plnenie úloh odborových organizácií, ktoré sa špecializujú na problematiku právnej ochrany zamestnanca a majú potenciál byť efektívnym nástrojom vyvažovania prirodzenej hmotnoprávnej nerovnováhy vzťahu

20 zamestnanec - zamestnávateľ.

K § 311

Osobitná manudukčná povinnosť súdu sa prejavuje zvýšenou mierou individualizácie poučovacej povinnosti vo vzťahu k zamestnancovi. Táto poučovacia povinnosť je konštruovaná

25 širšie, než všeobecná poučovacia povinnosť súdu a jej zmyslom je vyvažovanie procesnej nerovnosti sporových strán v individuálnych pracovnoprávnych sporoch.

K § 312 a 313

Zásadný odklon od všeobecnej úpravy procesného dokazovania vo forme príklonu

30 k vyšetrovaciemu princípu v sporovom konaní je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do individuálnych pracovnoprávnych vzťahov. Súd sa nebude spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti zamestnanca, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám.

Povaha individuálneho pracovnoprávneho sporu a postavenie zamestnanca ako objektívne a

35 prirodzene slabšej strany právneho i procesnoprávneho vzťahu *ipso facto* vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konania.

K § 314

Vylúčenie kontumačných rozsudkov v neprospech zamestnanca je prejavom protektívnej funkcie

40 tohto konania, z tohto dôvodu predkladateľ volil odklon od všeobecného procesného režimu kontumačného rozsudku.

K § 315

Je odôvodnené nariadiť vo veci samej pojednávanie z dôvodu napĺňania aj výchovných funkcií

45 civilného procesu. Ak strana na verejnom prerokovaní veci netrvá, súd pojednávanie nariadovať nemusí.

K § 316

- Primeranosť aplikácie všeobecných ustanovení o procesnom postupe súdu sa bude vždy posudzovať so zreteľom na charakter individuálneho pracovnoprávneho sporu a vo svetle
- 5 zvýšenej protektívnej ingerencie súdu v týchto druhoch sporov.
- Odôvodnenosť vylúčenia zásady *ne ultra petitem* je daná prototektívnym charakterom tohto sporu.

K § 317

- 10 Navrhovaná právna úprava neodkladných opatrení súdu radikálne mení doterajšiu koncepciu predbežných opatrení, a to predovšetkým s ohľadom na nevyhovujúce náväznosti na konanie exekučné. Vlastnosť dočasnosti pri predbežných opatreniach neumožňovala oprávnenému zachovať si poradie v exekučnom konaní, ktoré si oprávnený musel zabezpečovať inak, čo sa javí ako procesne nevhodné a funkčne neudržateľné. Inštitút neodkladných, zabezpečovacích
- 15 a iných opatrení súdu opúšťa doterajší charakter predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Predkladateľ v súlade s koncepciou líniou nového sporového konania stanovuje ako vecne príslušný na konanie a rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia okresný súd. V odseku 3 je vyjadrený vzťah dvoch základných opatrení súdu (neodkladného
- 20 a zabezpečovacieho) v tom zmysle, že prioritu má opatrenie zabezpečovacie, ale subsidiárne sa uplatní opatrenie neodkladné.

K § 318

- Navrhované znenie právnej úpravy vychádza z čia najvšeobecnejšieho rámca obsahu
- 25 neodkladných opatrení rešpektujúc pri tom závery doterajšej judikatúrnej línie predbežných opatrení. Demonštratívnosť výpočtu v odseku 2 umožňuje široké uplatnenie tohto inštitútu v praxi. Súd môže nariadiť kontrolu dodržiavania nariadenej povinnosti prostredníctvom neodkladného opatrenia, a to za podmienok ustanovených zákonom o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
- 30 Predkladateľ v ustanovení reflektuje aj Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 zo dňa 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181, 29. 6. 2013).

K § 319

- 35 Stanovenie osobitných náležitostí návrhu neodkladného opatrenia je odôvodnené osobitným charakterom tohto procesného inštitútu. Predkladateľ zotrval na sémanticky odlišnom pojme „osvedčenie dôvodnosti“, ktorý indikuje rozhodovanie súdu bez procesu dokazovania spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom neodkladného opatrenia.

K § 320

- 40 Osobitný charakter tohto procesného inštitútu odôvodňuje vylúčenie aplikácie ustanovení o odstraňovaní väd podania.

K § 321

- 45 Charakter neodkladného opatrenia odôvodňuje výnimočné lehotovanie tohto procesného úkonu, hoci inak sa predkladateľ snaží zavádzaniu procesných lehôt pre súd vyvarovať. Lehota

najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu sa má vykladať podľa okolností konkrétneho prípadu, spravidla bude odôvodnené nariadenie neodkladného opatrenia v lehotách kratších ako 30 dní.

K § 322

- 5 Charakter tohto procesného inštitútu vyžaduje vylúčenie potreby procesnej aktivity sporových strán (predovšetkým žalovaného), ako aj ustanovenia o pojednávaní a procesnom dokazovaní. Pre zachovanie kontradiktórneho charakteru sporu sa umožňuje protistrane vyjadriť sa k odvolaniu proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, ako aj k samotnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, čo absentovalo v doterajšej právnej úprave a vyvolávalo tak
- 10 pochybnosti o súladnosti právnej úpravy predbežných opatrení v tomto smere s ústavným právom na spravodlivý proces.

Predkladateľ osobitne vyzdvihol neexistenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci v dôsledku uplatnenia zásady výhrady nezmenených pomerov (klausula *rebus sic stantibus*) – odsek 3.

15 K § 323

- Navrhovaná právna úprava vychádza z doterajšej judikatúrnej a doktrinálnej línie predbežných opatrení, predovšetkým v otázke zhody tzv. petitu (žalobného návrhu) neodkladného opatrenia a petitu žaloby vo veci samej. Súd si posúdi sám, či oba petitý môžu znieť totožne s ohľadom na kritérium povahy veci, ktorého všeobecnosť umožňuje súdu individualizovať procesný postup
- 20 v jednotlivých prípadoch.

Rovnako predkladateľ prezumuje trvanie neodkladného opatrenia po vopred neurčený čas (upúšťa sa od línie dočasnosti poskytnutej ochrany), len subsidiárne prichádza do úvahy stanovenie času trvania neodkladného opatrenia.

25 K § 324

- Navrhovaná právna úprava reflektuje rôzne procesné situácie v závislosti od spôsobu rozhodnutia súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení. Z dôvodu procesnej ekonomie sa určité rozhodnutia o neodkladnom opatrení nedoručujú protistrane (odsek 1).

- Osobitný charakter tohto procesného inštitútu odôvodňuje zavedenie špecifických lehôt na
- 30 odoslanie uznesenia o neodkladnom opatrení podľa odsekov 2 a 3.

K § 325

- Navrhovaná právna úprava je v súlade s koncepciou vykonateľnosti uznesení, keďže neodkladné opatrenie vydáva súd vo forme uznesenia. Napríklad v prípade dobrovoľných dražieb podľa
- 35 zákona o dobrovoľných dražbách, kde s účinnosťou od 1. 6. 2014 sa v § 19 odsek 1 písm. b) za bodkočiarkou uvádza: „ak ide o predbežné opatrenie súdu, postačí, ak je dražobníkovi preukázané, že toto bolo súdom nariadené.“.

- Z dôvodu osobitného procesného režimu neodkladného opatrenia zakazujúceho vstup do obydľia z dôvodu indikovania podozrenia z domáceho násillia, predkladateľ zvyšuje právno – protektívnu
- 40 funkciu tohto neodkladného opatrenia osobitným režimom jeho vykonateľnosti už momentom vyhlásenia, resp. vyhotovenia.

K § 326

- Ak bolo neodkladné opatrenie nariadené na určitý čas, uplynutím tohto času *ex lege* účinky
- 45 neodkladného opatrenia pominú. Takýto postup by však mal byť skôr výnimkou, vzhľadom na pravidlo zakotvené v § 323.

K § 327

Preferuje sa zrušenie neodkladného opatrenia súdom, ktorý ho nariadil. Účelom je predovšetkým právna istota dotknutých subjektov v tom zmysle, že bude jednoznačne rozhodnutím súdu skonštatované, že účinky neodkladného opatrenia pominuli.

K § 328

Navrhovanou právnou úpravou predkladateľ pokračuje v koncepcii, podľa ktorej sa preferuje zrušenie neodkladného opatrenia rozhodnutím súdu kvôli právnej istote dotknutých subjektov. Ustanovenie § 328 rieši situácie, kedy sa návrh na zrušenie neodkladného opatrenia nevyžaduje, teda súd postupuje *ex officio*. Pravidlo obsiahnuté v odseku 3 je podstatné pre zachovanie poradia v exekučnom konaní, čím sa zvyšuje vymožitelnosť práva.

K § 329 až 332

V navrhovanej právnej úprave sa odzrkadľuje koncepčná zmena, podľa ktorej sa neodkladné opatrenia nemusia nevyhnutne spájať s konaním vo veci samej a v ktorej predkladateľ upúšťa od dočasnosti predbežných opatrení zakotvenej v predchádzajúcej právnej úprave.

K § 333

V navrhovanej právnej úprave sa odzrkadľuje princíp zodpovednosti spôsobenej nariadeným neodkladným opatrením, ktorá svedčí navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Táto koncepcia je udržateľná vzhľadom na spôsob rozhodovania súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže sa súd spolieha predovšetkým na skutočnosti tvrdené navrhovateľom neodkladného opatrenia, ktorý tak musí prijať následky svojej procesnej zodpovednosti za neoprávnene (nedôvodne) podaný návrh.

K § 334 a 335

Navrhovaná právna úprava reflektuje doterajšiu právnú úpravu predbežných opatrení vydávaných v tejto oblasti a diferencuje inštitút neodkladného opatrenia a zabezpečenia dôkazného prostriedku vo veciach práva duševného vlastníctva podľa § 339 a nasl. Zábezpeka (kaucia) slúži na krytie potenciálnych škôd, ktoré vzniknú dolóznym konaním žalovaného a predstavujú tak alternatívu nariadenia neodkladného opatrenia. Odseky 2 a 3 § 334 sú reflexiou na požiadavky smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (ďalej len „smernica 2004/48/ES“).

K § 336

Koncepčné nóvum zakotvené v tomto ustanovení spočíva v možnosti reálneho zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa (žalobcu), teda navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia – potenciálneho oprávneného v exekučnom konaní. Zabezpečovacia funkcia tohto inštitútu je substancovaná v navrhovanom odseku 3, čím dochádza k dôslednej diferenciacii procesného zabezpečenia a výkonu tohto procesného zabezpečovacieho inštitútu.

K § 337

Použitie ustanovení o neodkladnom opatrení na zabezpečovacie opatrenie je odôvodnené druhovou podobnosťou oboch inštitútov, ako aj princípom analógie podľa článku 4.

K § 338

Navrhovaná právna úprava vychádza z doterajšieho znenia § 78 OSP.

5 K § 339

Navrhovaná právna úprava preberá koncepciu zabezpečenia dôkazného prostriedku vo veciach práv duševného vlastníctva z doterajšieho § 78b OSP, avšak celkovo ju prispôsobuje terminológii a charakteru nového civilného práva procesného.

Navrhovaná právna úprava predstavuje implementáciu smernice 2004/48/ES.

10

K § 340

Voči uzneseniu súdu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie v zmysle § 350 odsek 1 písm. k), čo vyžaduje smernica 2004/48/ES.

15 Ustanovenie odseku 3 sa primerane použije aj v prípade, ak odvolací súd zmení rozhodnutie súdu prvej inštancie a došlo k zvýšeniu zábezpeky alebo ak ju v dôsledku odvolacieho rozhodnutia zvýši prvoinštančný súd a dotknutý subjekt ju nezaplatí.

K § 341

20 Preberá sa doterajšie znenie § 78d OSP s terminologickým upresnením o pojmológii dôkazného práva (namiesto pojmu „dôkaz“ sa použil pojem „dôkazný prostriedok“).

K § 342

25 V navrhovanom ustanovení sa rieši problematika procesného doručovania uznesení podľa predošlých ustanovení, a to spôsobom, aby nedošlo k zmareniu zabezpečenia dôkazného prostriedku. Zo všeobecných ustanovení vyplýva povinnosť doručiť tieto uznesenia aj navrhovateľovi.

K § 343

30 Navrhovaná právna úprava diferencuje zrušenie uznesenia o zabezpečení tohto druhu dôkazného prostriedku na obligatórne zrušenie, ktoré nie je viazané na návrh procesnej strany (odsek 1) a fakultatívne zrušenie podľa odseku 2.

K § 344

35 V tomto ustanovení sa zakotvuje objektívna zodpovednosť navrhovateľa za zabezpečenie tohto dôkazného prostriedku s prípustným liberačným dôvodom, ktorý spočíva v skutočnostiach, ktoré nastali tzv. *vis maior* (odsek 1).

40 Zavedenie objektívnej prekluzívnej lehoty troch mesiacov v odseku 2 je odôvodnené právnou istotou dotknutých subjektov a princípom procesnej ekonómie. Priznaná náhrada ujmy sa uhradí zo zloženej zábezpeky ak medzitým zábezpeka nebola vrátená. V takom prípade sa úspešný žalobca musí uspokojiť z iného majetku škodcu.

K § 345 a 346

45 Navrhuje sa prevziať doterajšia právna úprava predovšetkým ustanovenia § 78c a § 78h OSP s prispôbením terminológii novému CSP.

K § 347

Navrhuje sa zaviesť subsidiarita použitia všeobecných procesných ustanovení.

K § 348

5 Navrhovaná právna úprava odvolania v sporovom konaní vychádza z princípu neúplnej apelácie, odvolanie ostáva ako jediný riadny opravný prostriedok, pričom základná koncepčná zmena sa týka prípustnosti tohto riadneho opravného prostriedku voči uzneseniam súdu prvej inštancie. Zavedenie sťažnosti ako systémového opatrenia na odbremenenie súdov odvolacích (druhoінстанčných) umožnilo zákonodarcovi taxatívnym výpočtom vymedziť prípustnosť odvolania voči uzneseniam (porovn. § 350). Doterajšia koncepcia prípustnosti odvolania voči prvoinstančným rozsudkom (teda jeho zásadná prípustnosť), pokiaľ to zákon vyslovene nevyklučuje, zostala zachovaná.

K § 349

15 Navrhuje sa zotrvať na neprípustnosti odvolania voči rozsudkom vydaným osobitným procesným postupom, a to kontumáciou, uznaním a vzdaním sa nároku. Uvedeným sa preberá doterajšia právna úprava s tým, že sa upustilo od odvolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci, ktoré pojmovo uvedené typy rozsudkov neobsahujú a bolo preto nemožné z toho dôvodu podať odvolanie. Voči ostatným rozsudkom súdu prvej inštancie bude odvolanie zásadne prípustné.

20

K § 350

Ustanovenie koncepčne mení prípustnosť odvolania voči uzneseniu súdu prvej inštancie v tom zmysle, že sa taxatívnou enumeráciou stanovuje okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné. Proti akémukoľvek uzneseniu neuvedenému v odseku 1 odvolanie prípustné nebude.

25

V prípade, ak uznesenie uvedené v odseku 1 vydá súdny úradník, odvolanie prípustné nebude. Proti takémuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá nie je opravným prostriedkom, ale osobitným prostriedkom procesnej obrany, podobne ako odpor, námietky a pod.

K § 351

30 Navrhuje sa zotrvať na koncepcii, v zmysle ktorej sa odvolaním napáda len výroková časť rozhodnutia súdu prvej inštancie, čím sa preberá doterajšia právna úprava (§ 202 odsek 4 OSP).

K § 352

35 Navrhované ustanovenie rieši problematiku aktívnej procesnej legitímácie, teda stanovuje subjekty oprávnené uplatniť odvolanie. Rešpektujúc konštantnú judikatúrnu líniu predkladateľ normatívne stanovil, že odvolanie môže uplatniť len tá procesná strana, ktorej nebolo rozhodnutím súdu prvej inštancie celkom alebo sčasti vyhovené.

K § 353

40 Osobitné procesné riešenie si vyžaduje podanie odvolania zo strany intervenienta v konaní. V prípade, ak z povahy veci tvoria strana a jej intervenient nerozlučné spoločenstvo, je odvolanie intervenienta prípustné bez ďalšieho. V prípadoch samostatného procesného spoločenstva sa aplikuje všeobecný procesný režim intervencie, vyžaduje sa teda súhlas strany, na ktorej intervenient vystupuje. Lehota na podanie odvolania však intervenientovi plynie osobitne a neviaže sa na doručenie rozhodnutia strane, na ktorej vystupuje.

45

K § 354

Osobitný procesný režim je venovaný podaniu odvolania prokurátorom. Ak podal prokurátor tzv. prokurátorskú žalobu, alebo ak do už začatého konania vstúpil v prípadoch, keď to tento zákon

5 umožňuje, je prokurátor legitimovaný na podanie odvolania bez ďalšieho.

Ak prokurátor vstupuje do konania len za účelom podania odvolania, ide o osobitný druh vstupu do konania, systematicky je preto upravený na tomto mieste a nie pri všeobecných ustanoveniach o vstupe prokurátora do konania.

10 K § 355

Navrhuje sa ponechať doterajšia právna úprava základnej objektívnej podmienky prípustnosti odvolania - lehoty. Doterajšia právna aplikačná prax je stabilizovaná, preto predkladateľ zotrval na koncepcii doterajšieho § 204 OSP.

15 K § 356 a 357

Navrhovaná úprava v zásade vychádza z doterajšieho znenia § 205 OSP. Odvolacími dôvodmi sú dôvody podľa § 358 a majú preukázať nesprávnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací návrh predstavuje petit, teda žalobnú žiadosť (to, čoho sa odvolateľ domáha).

20 K § 358

Koncepcia neúplnej apelácie predpokladá aj taxatívne stanovené odvolacie dôvody. Doterajšie odvolacie dôvody boli modifikované v dôsledku novej koncepcie civilného práva procesného (napr. v písm. g) doplnené inštitúty – prostriedky procesného útoku a obrany a pod.). Odvolací dôvod podľa § 358 ods. 1 písm. b) je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou ESĽP,

25 ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávnych nárokov strán.

Odsek 2 obsahuje inštitút zamedzujúci príliš bezbrehým účinkom systému neúplnej apelácie.

V odseku 3 je ustanovená osobitná podoba koncentračného princípu vo vzťahu k odvolacím dôvodom a dôkazom.

30

K § 359

Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej

35 inštancie.

Modifikácia práva novôt v CSP vyplýva predovšetkým z prispôsobenia terminológie a celkovej koncepcie nového procesného kódexu.

K § 360

40 Predkladateľ ponecháva tradičné účinky odvolania ako jediného riadneho opravného prostriedku a to účinok suspenzívny (odkladný) a devolutívny. Podstata suspenzívneho účinku spočíva v nenadobudnutí právoplatnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia až do prejednania a rozhodnutia odvolacím súdom.

45 V odseku 2 je upravený inštitút tzv. oddelenej právoplatnosti niekoľkých výrokov, tak ako bol upravený doteraz § 206 OSP.

K § 361

Predkladateľ ponecháva aplikačne bezproblémový inštitút vzdania sa odvolania v nezmenenej podobe oproti doterajšej právnej úprave.

5 K § 362

Ponecháva sa doterajšia koncepcia dispozície s predmetom konania po podaní odvolania, nakoľko nevykazuje žiadne aplikačné problémy.

K § 363 až 365

- 10 Navrhovaná právna úprava dispozície so žalobou v odvolacom konaní vychádza z doterajšej právnej úpravy, ktorá nevykazuje žiadne aplikačné problémy.

K § 366 až 368

- 15 Predkladateľ ponecháva v navrhovanej právnej úprave tradičné rozčlenenie odvolacieho konania na úkony súdu prvej inštancie a samotné odvolacie konanie na odvolacom súde. Súdny prvej inštancie sú personálne i materiálne – technicky zabezpečené na úkony podľa navrhovanej právnej úpravy, preto sa súčasná koncepcia úkonov súdu prvej inštancie zásadne nemení. Odvolací súd rozhoduje o odvolaní po vykonaní úkonov súdu prvej inštancie (§ 370).

20 K § 369

Navrhovaná právna úprava ponecháva tradičný inštitút autoremedúry, ktorá je prípustná výlučne voči uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému je odvolanie prípustné. Pri uzneseniach, voči ktorým je prípustná sťažnosť, o sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie.

25 K § 370 a 371

Po vykonaní úkonov súdu prvej inštancie o odvolaní koná a rozhoduje odvolací súd s primeranou aplikáciou ustanovení tohto zákona o konaní v prvej inštancii.

- 30 Vylučuje sa pristúpenie strán z dôvodov procesnej ekonomie ako aj povahy veci – v systéme neúplnej apelácie, ktorý predkladateľ v navrhovanej právnej úprave ponecháva, je pristúpenie subjektov v odvolacom konaní vylúčené.

K § 372 až 374

- 35 Navrhovaná právna úprava preberá doterajšiu bezproblémovo aplikovanú právnu úpravu viazanosti rozsahom odvolania i odvolacími dôvodmi, ktorá je v systéme neúplnej apelácie plne odôvodnená povahou veci.

Odvolacím návrhom podľa § 374 sa rozumie tzv. petit odvolania, teda kvalitatívna stránka viazanosti odvolacieho súdu petitom. Pokiaľ kvantitatívnu stránkou odvolania je odvolací súd zásadne viazaný s výnimkami podľa § 372, odvolacím návrhom, teda spôsobom, formou rozhodnutia navrhovaného odvolateľom súd viazaný nie je.

40

K § 375

Navrhovaná právna úprava má za cieľ predísť tzv. prekvapivým súdnym rozhodnutiam, preto zavádza korelát vyslovenia právneho názoru pred súdom prvej inštancie aj v odvolacom konaní.

45 K § 376 a 377

Z princípu neúplnej apelácie vyplýva i viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako bol zistený súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak odvolací súd musí doplniť dokazovanie, čo však bude skôr reštriktívne vnímanou výnimkou, okrem prípadov skutkových zistení na splnenie procesných podmienok, ku ktorým súd (teda i súd odvolací) musí prihliadať kedykoľvek počas konania.

K § 378

Obligatornosť pojednávania na odvolacom súde je stanovená iba v dvoch prípadoch podľa odseku 1, v ostatných prípadoch je pojednávanie fakultatívne, čo je odôvodnené povahou systému neúplnej apelácie. Pôvodná právna úprava v OSP sa zásadným spôsobom nemení.

K § 379

Navrhuje sa ponechať právna úprava odmietnutia odvolania z dôvodu nesplnenia tzv. podmienok prípustnosti. Uznesenie o odmietnutí odvolania nie je meritórnym rozhodnutím, len rozhodnutím o neprípustnosti odvolania z dôvodu neplnenia zákonom stanovených podmienok.

K § 380

Potvrdenie súdu prvej inštancie sa ponecháva v doterajšom právnom režime, ktorý je viazaný na vecnú správnosť výroku napádaného rozhodnutia. Vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem a správne zistený skutkový stav. Osobitne sa stanovujú náležitosti odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia v prípadoch podľa odseku 2 a 3.

K § 381

Navrhuje sa ponechať inštitút zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie v doterajšom právnom režime.

K § 382 a 383

V systéme neúplnej apelácie je zrušenie odvolaním napádaného rozhodnutia reštriktívnu výnimkou, ktorá prichádza do úvahy iba v taxatívne stanovených prípadoch (§ 382 odsek 1). Postup po zrušení rozhodnutia sa ponecháva v doterajšej aplikačne bezproblémovej rovine.

K § 384 a 385

Navrhovaná kvalitatívna stránka rozhodovania odvolacieho súdu, teda v akej procesnej forme odvolací súd o odvolaní rozhodne, sa ponecháva v doterajšom právnom režime. Osobitne sa však stanovujú náležitosti odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, ako aj spôsob podpisovania prvopisu tohto rozsudku. Podpisom všetkých členov senátu odvolacieho súdu, ktorý o odvolaní rozhodoval, sa posilňuje funkcia senátneho rozhodovania, predovšetkým vo výchovnom smere, s tým, aby nevznikal dojem, že ide o rozhodnutie samosudcovské. Osobitne sa zdôrazňuje možnosť tzv. separátneho vóta, teda pripojenia odlišného stanoviska sudcu k odvolaciemu rozhodnutiu doručenému stranám z dôvodu prípadnej argumentačnej bázy v dovolacom konaní.

K § 386

Rozhodnutie odvolacieho súdu doručuje zásadne súd prvej inštancie, z povahy veci však nie je vylúčené, že ho bude doručovať priamo odvolací súd, predovšetkým v prípadoch, kedy sa rozhodnutím odvolacieho súdu konanie končí.

K § 387

Navrhovaná právna úprava vychádza z doterajšieho aplikačne bezproblémového režimu trov odvolacieho konania, a preto ho zásadným spôsobom nemení.

5

K § 388 až 390

Systém mimoriadnych opravných prostriedkov v CSP vychádza z doterajšej bezproblémovej právnej úpravy inštitútov dovolania a obnovy konania, pričom sa precizoval inštitút mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora z dôvodu súladnosti s judikatúrou ESLP a tento mimoriadny opravný prostriedok sa ponecháva v CSP v zúženej verzii súladnej s judikatúrou ESLP.

10

Pôvodné dôvody obnovy konania ostávajú zachované, rozhodnutím podľa písm. e) je napríklad rozhodnutie Rady Európskej únie, či rozhodnutie Európskej komisie o štátnej pomoci a podobne. Samostatným dôvodom obnovy konania je aj možnosť preskúmania rozhodnutia, ktorá podľa písm. f) § 388 vyplýva napríklad z čl. 19 [Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady \(ES\) č. 805/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky](#), z čl. 20 [Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady \(ES\) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze](#) a čl. 18 [Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady \(ES\) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu](#).

15

20

Novej terminológii CSP zodpovedá i premenovanie inštitútu na žalobu na obnovu konania a v tomto smere bola terminológia prispôbená i v podmienkach prípustnosti podľa navrhovaného § 388. Vecne sa dôvody obnovy konania ponechávajú v doterajšom právnom režime.

25

K § 391

Subjektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je uplatnenie tohto mimoriadneho opravného prostriedku výlučne tou stranou sporu, ktorá napadnutým rozhodnutím spor prehrala, za splnenia ostatných objektívnych podmienok prípustnosti.

30

K § 392

Intervenient je procesne legitimovaný na uplatnenie žaloby na obnovu konania výlučne v prípade, ak spolu so stranou na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo, a táto strana spor prehrala (§ 391).

35

K § 393

Subjektom procesne legitimovaným na uplatnenie žaloby na obnovu konania je i prokurátor v prípadoch tzv. prokurátorských žalôb (aj tu platí podmienka § 391, t.j. prokurátorskej žalobe nebolo vyhovené) alebo vo všetkých prípadoch vstupových oprávnení prokurátora.

40

K § 394 až 396

Objektívna podmienka prípustnosti žaloby na obnovu konania vo forme lehoty sa ponecháva v doterajšom právnom režime duality subjektívnej lehoty troch mesiacov a zásadnej objektívnej lehoty troch rokov s výnimkami podľa § 395.

45

Navrhované ustanovenie § 396 je prejavom princípu právnej istoty.

K § 397

Osobitné náležitosti žaloby na obnovu konania sa ponechávajú v doterajšom, t.j. nezmenenom právnom režime s prispôbením terminológie CSP. Do osobitných náležitostí sa pridáva rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda z dôvodu viazanosti súdu žalobným návrhom, čím sa vymedzuje predmet tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

K § 398 a 399

Navrhovaná právna úprava vychádza v oblasti rozsahu a dôvodov, pre ktoré sa rozhodnutie napáda, z objektívnej limitácie trvania lehoty, ako základnej objektívnej podmienky prípustnosti tohto opravného prostriedku.

K § 400 a 401

Predkladateľ ponecháva doterajší právny režim, podľa ktorého žalobu na obnovu konania prejedná súd prvej inštancie z dôvodu procesnej ekonómie a povahy veci, keďže prípadné obnovené konanie bude podliehať klasickému režimu sporového konania podľa tohto zákona.

K § 402

Súd rozhodujúci o žalobe na obnovu konania je viazaný žalobným návrhom i dôvodmi, s výnimkou prípadov, kedy rozsahom prieskumnej právomoci nie je viazaný ani odvolací súd.

K § 403

Doterajší klasický režim odkladu vykonateľnosti v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku predkladateľ rozširuje o možnosť odložiť aj právne účinky vo forme právoplatnosti napádaného rozhodnutia. Dôvod treba vidieť v tom, že žalobou na obnovu konania môžu byť napádané i rozhodnutia, ktoré neukladajú žiadnu povinnosť plniť, pri ktorých vlastnosť vykonateľnosti neprichádza do úvahy. Ak sa žalobou na obnovu konania napáda rozhodnutie, ktoré nestanovuje povinnosť plniť (typicky určovacie rozsudky), môže súd na návrh odložiť právne účinky tohto rozhodnutia, teda účinky záväznosti (materiálnej stránky právoplatnosti) napádaného rozhodnutia.

K § 404

Navrhuje sa možnosť súdu prvej inštancie odmietnuť žalobu na obnovu konania nielen v prípadoch nesplnenia podmienok prípustnosti, ale aj v prípade celkom zrejmej nedôvodnosti takejto žaloby, ako aj v prípade všeobecného procesného režimu odmietnutia neúplného alebo nezrozumiteľného podania.

K § 405

Navrhuje sa rozhodovanie o prípustnosti obnovy konania rozsudkom z dôvodu systematického zosúladenia so zmenou názvu inštitútu na „žalobu na obnovu konania“. V žalobe má súd meritórne rozhodovať rozsudkom. Meritórne rozhodnutie je v prípade žaloby na obnovu konania pripustenie alebo nepripustenie obnovy (samotné obnovené konanie je len dôsledkom právoplatného rozsudku o povolení obnovy konania, predmetom ktorého je konanie o pôvodnej žalobe, o ktorej sa rovnako rozhoduje rozsudkom).

K § 406

Navrhuje sa ponechať doterajšia koncepcia odkladu vykonateľnosti *ex lege* dňom právoplatnosti rozsudku o povolení obnovy konania, pričom sa rozširuje tento účinok i na materiálnu stránku právoplatnosti tých rozhodnutí, ktoré neukladajú povinnosť plniť.

5 K § 407 až 409

Navrhuje sa ponechať doterajšia právna úprava postupu súdu po povolení obnovy konania, ktorá nevykazuje zásadné aplikačné problémy.

K § 410

- 10 V navrhovanej právnej úprave prípustnosti tohto konania sa vypustila požiadavka právoplatnosti napádaného rozhodnutia kvôli plynutiu lehôt pre každú sporovú stranu inak, t.j. od doručenia rozhodnutia. Vyriešili sa tým aplikačné problémy v prospech sporovej strany, ktorá presne vie, kedy začína a končí lehota na podanie dovolania, teda plynutie lehoty už nebude viazané na moment tzv. absolútnej právoplatnosti, teda moment vyznačenia doložky právoplatnosti, ktorý je
- 15 závislý na doručení všetkých subjektov vystupujúcich na oboch procesných stranách.

K § 411

- 20 Predkladateľ obmedzuje možnosť podať dovolanie len na meritórne rozhodnutia (rozsudkové výroky) a z nemeritórnych rozhodnutí len voči tým, ktorými sa konanie končí (odmietnutie, zastavenie a pod.). Dôvodom je dôsledné a koncepčné uplatňovanie princípu mimoriadnosti opravných prostriedkov v tom zmysle, že na ich uplatnenie nie je právny nárok a navrhovateľ musí splniť prísnejšie podmienky prípustnosti.

- 25 Predkladateľ ponecháva tzv. vady zmätočnosti s terminologickým a systematickým prispôbením novej koncepcii sporového konania. Dovolací dôvod podľa § 411 písm. f) je potrebné vykladať eurokonformne v súlade s judikatúrou ESLP, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ sa nahradil terminologicky správnym pojmom „právo na spravodlivý proces“, ktorého obsahové znaky vyplývajú z konštantnej judikatúry ESLP i ÚS SR. V tomto zmysle musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti, nestačí jedna
- 30 izolovaná vada na uplatnenie dovolania a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude dovolanie prípustné vždy.

K § 412

- 35 Zmena oproti doterajšej právnej úprave spočíva v tom, že otázka posúdenia odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe NS SR bude posúdená samotným dovolacím súdom, nie súdom odvolacím. Predkladateľ reflektuje jednak celkovú líniu nového sporového konania, ktorá je založená na rešpektovaní ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, a preberá aplikačné skúsenosti z Českej republiky v tomto smere.

40 K § 413

Predkladateľ zavádza jednotné kritérium hodnoty sporu bez rozdeľovania na občianskoprávne a obchodné spory, ktoré z povahy vecí stratilo zmysel. Tzv. bagateľný cenový limit je v sporoch s ochranou slabšej strany stanovený nižšie ako všeobecné kritérium z dôvodu zvýšenej procesnej ochrany slabšej strany.

45

K § 414

Preberá sa doterajšia právna úprava (§ 236 OSP).

K § 415 až 417

5 Subjektívnou podmienkou prípustnosti dovolania je uplatnenie tohto mimoriadneho opravného prostriedku výlučne tou stranou sporu, ktorá napadnutým rozhodnutím spor prehrala, za splnenia ostatných objektívnych podmienok prípustnosti.

Intervenient je procesne legitimovaný na uplatnenie dovolania výlučne v prípade, ak spolu so stranou na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo, a táto strana spor prehrala (§ 415).

10 Subjektom procesne legitimovaným na uplatnenie dovolania je i prokurátor v prípadoch tzv. prokurátorských žalôb (aj tu platí podmienka § 415, t.j. prokurátorskej žalobe nebolo vyhovené) alebo vo všetkých prípadoch vstupových oprávnení prokurátora.

K § 418

15 Predĺženie lehoty na podanie dovolania na dva mesiace je odôvodnené sprísnenou obligatórnosťou zastúpenia advokátom, ktoré sa rozširuje i na spísanie dovolania advokátom. Tomu zodpovedá i poučovacia povinnosť odvolacieho súdu, ktorý v rozhodnutí o odvolaní v stanovených prípadoch poučuje stranu o možnosti podať dovolanie a o sprísnenom režime obligátorného zastúpenia advokátom v dovolacom konaní. Predĺženie dovolacej lehoty sa tak javí ako nevyhnutná kompenzácia sprísneného režimu obligátorného zastúpenia.

20

K § 419

Osobitné náležitosti dovolania sa zásadne ponechávajú v doterajšom právnom režime s terminologickým spresnením predovšetkým v oblasti dovolacích dôvodov a tzv. dovolacieho petitu.

25

K § 420

Sprísnené obligátorne zastúpenie advokátom sa vzťahuje i na spísanie dovolania a všetkých súvisiacich konaní advokátom. Výnimky z obligátorného zastúpenia advokátom sú špecifikované s ohľadom na koncepčné zmeny sporového konania, predovšetkým v režime procesného zastúpenia.

30

K § 421

Prísny režim koncentrácie sporového konania sa vzťahuje i na rozsah dovolaní napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom časová hranica tejto koncentrácie je zhodná so základnou objektívnou podmienkou prípustnosti dovolania (lehotou).

35

K § 422 až 424

40 Systém dovolacích dôvodov korešponduje s prípustnosťou dovolania voči stanovenému okruhu rozhodnutí odvolacieho súdu, pričom režim substancovania dovolacích dôvodov sa sprísňuje so zreteľom na sprísnený režim obligátorného zastúpenia advokátom.

K § 425

Aj v právnej úprave dovolacích dôvodov sa prejavuje prísny koncentračný režim sporového konania, v tomto prípade stanovený hranicou lehoty na podanie dovolania.

45

K § 426

Novoty v dovolacom konaní zásadne prípustné nie sú, nakoľko ide o mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu neprípúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt.

K § 427 a 428

5 Právna úprava reflektuje osobitnú poučovaciu povinnosť odvolacieho súdu vo vzťahu k obligatórnemu zastúpeniu advokátom. Systém odstraňovania väd dovolania je založený na úkonoch súdu prvej inštancie, ktorý je personálne a materiálne – technicky uspošobený na tieto procesné úkony. Možnosť vyjadrenia sa sporových strán vyplýva z režimu rovnosti zbraní judikovanej konštantne EŠLP.

10

K § 429

Navrhuje sa ponechať primeraná aplikácia ustanovení o konaní v prvej inštancii s vylúčením inštitútov podľa odseku 2, ktoré je odôvodnené povahou veci (rozhodnutie už je právoplatné, dispozičné úkony vymenované v odseku 2 preto neprichádzajú do úvahy).

15

K § 430 až 433

Povaha dovolacieho konania neprípúšťa iný režim viazanosti dovolacími dôvodmi i rozsahom dovolania (s výnimkami ustanovenými v § 430). Kvalitatívnou stránkou dovolacieho petitu, teda navrhovaným spôsobom rozhodnutia dovolacieho súdu, z povahy veci dovolací súd viazaný nie je. S ohľadom na právoplatnosť napádaného rozhodnutia je dovolací súd viazaný aj skutkovým stavom, z ktorého vychádzal súd odvolací.

20

K § 434

Ponecháva sa doterajšia právna úprava pojednávania na dovolacom súde.

25

K § 435

Doterajší klasický režim odkladu vykonateľnosti v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku predkladateľ rozširuje o možnosť odložiť aj právne účinky vo forme právoplatnosti napádaného rozhodnutia. Dôvod treba vidieť v tom, že dovolaním môžu byť napádané i rozhodnutia, ktoré neukladajú žiadnu povinnosť plniť, pri ktorých vlastnosť vykonateľnosti neprichádza do úvahy. Ak sa dovolaním napáda rozhodnutie, ktoré nestanovuje povinnosť plniť (typicky určovacie rozsudky) môže súd na návrh odložiť právne účinky tohto rozhodnutia, teda účinky záväznosti (materiálnej stránky právoplatnosti) napádaného rozhodnutia.

30

K § 436

Navrhuje sa doplniť prerušenie konania v prípade, ak NS SR požiada Európsky súd pre ľudské práva o vydanie poradného stanoviska v zmysle Protokolu č. 16 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V prípade návrhu strany na podanie žiadosti o vydanie poradného stanoviska ide o právomoc, nie povinnosť NS SR obrátiť sa so žiadosťou na Európsky súd pre ľudské práva.

40

Za istých okolností však môže mať pred obrátením sa na Európsky súd pre ľudské práva prednosť obrátenie sa na Súdny dvor EÚ s návrhom na začatie prejudiciálneho konania. V tejto súvislosti možno poukázať na to, že Súdny dvor EÚ sa vo svojej judikatúre (rozsudok v spojených veciach C-188/10 a C-189/10 Melki a Abdeli z 22. júna 2010) už zaoberal otázkou, či vnútroštátna právna úprava stanovujúca prednosť vnútroštátneho incidenčného konania kontroly ústavnosti pred prejudiciálnym konaním je v súlade s právom EÚ. Súdny dvor EÚ pritom s

45

odkazom na predchádzajúcu judikatúru zdôraznil, že „prioritná povaha incidenčného konania kontroly ústavnosti vnútroštátneho zákona, ktorého obsah sa obmedzuje na vykonanie kogentných ustanovení smernice, nemôže zasahovať do právomoci rozhodnúť o neplatnosti aktu Únie, a najmä smernice, ktorú má len Súdny dvor EÚ, keďže cieľom tejto právomoci je zaručiť

5 právnú istotu zabezpečením jednotného uplatňovania práva Únie“.

Poradné stanoviská sú v zmysle Protokolu č. 16 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nezáväzná. Protokol č. 16 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nestanovuje lehotu, v ktorej Európsky súd pre ľudské práva vydá poradné stanovisko, preto je potrebné, ak sú pre to závažné dôvody, ponechať možnosť pokračovania v

10 konaní aj v prípade, ak poradné stanovisko nebude vydané. Závažným dôvodom v tomto smere môže byť napríklad dĺžka súdneho konania.

K § 437

Preberá sa doterajší § 243b odsek 5 OSP.

15

K § 438

Navrhuje sa ponechať doterajší režim odmietania dovolania pre nesplnenie podmienok prípustnosti doplnený o dôsledky sprísnenej formy obligatórneho právneho zastúpenia v dovolacom konaní (písm. f).

20

K § 439

Meritórnym rozhodnutím dovolacieho súdu v prípade nedôvodnosti dovolania je i jeho zamietnutie (doterajšia právna úprava nevykazuje žiadne aplikačné problémy).

25 K § 440 a 441

Predkladateľ ponecháva doterajší zásadne kasačný režim dovolania s prvkami výnimočného uplatnenia revízneho systému (odsek 3).

K § 442

30 Ponecháva sa doterajšia právna úprava s tým, že sa špecifikuje odôvodnenie uznesenia o odmietnutí odvolania alebo o zastavení dovolacieho konania v ods. 3.

K § 443

35 Navrhovaná právna úprava vychádza z dôslednej koncepcie dodržiavania ustálenej rozhodovacej praxe NS SR, preto je odôvodnený zjednodušený procesný postup vo forme poukázania na iné rozhodnutia NS SR v skutkovo a právne podobných veciach.

Novozavedené ustanovenie ods. 2 nadväzuje na historické tradície slovenského civilného procesu. V skorších právnych úpravách, napr. v občianskom súdnom poriadku, zák. čl. 1 z roku 1911 bol obsiahnutý inštitút tzv. pokuty pre súdivosť, ktorú navrhovateľ v modifikovanej právnej

40 podobe preberá do súčasnej právnej úpravy a to z dôvodu motivovania advokátov, aby nepodávali dovolania, ktoré celkom zjavne zbytočne zaťažujú NS SR. Advokát, ako súčasť justičného prostredia v širšom zmysle, má v týchto prípadoch plniť funkciu prvotnej redukcie dovolacieho nápadu a ako osoba právne znalá má vedieť vyhodnotiť šikanózne návrhy sporových strán na dovolací prieskum.

45

K § 444

Právna úprava trov dovolacieho konania sa ponecháva v doterajšom právnom režime s odkazom na primeranú aplikáciu tohto inštitútu z prvoinštančného konania.

K § 445

- 5 Rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie zrušené, doručuje spravidla súd, ktorému vec bola po zrušení dovolacím súdom vrátená.

K § 446

- 10 Režim ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu umožňuje ponechať inštitút viazanosti právnym názorom dovolacieho súdu súdmi nižšej inštancie.

K § 447

- 15 Princíp právnej istoty ako i nová koncepcia záväznosti právoplatných súdnych rozhodnutí logicky vyúsťuje do právnej úpravy nepripúšťajúcej zásah do právneho postavenia niekoho iného než procesnej strany.

K § 448

Preberá sa doterajšie ustanovenie 243 d) odsek 3 OSP.

20 K § 449 až 458

- 25 Dovolanie generálneho prokurátora je precizáciou pôvodnej právnej úpravy inštitútu mimoriadneho dovolania. K prepracovaniu tohto mimoriadneho opravného prostriedku sa pristúpilo z dôvodu potreby jeho zosúladenia s judikatúrou ESLP, pričom sa nadväzuje na podstatné zmeny v dovolacom konaní. Zníženie lehoty na podanie dovolania z jedného roka na šesť mesiacov si vyžiadala potreba posilnenia právnej istoty v súkromnoprávných vzťahoch.

K § 459

- 30 V navrhovanom ustanovení sa upravuje splnomocňovacie ustanovenie na vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu, v ktorom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky uvedie podrobnosti o inštitútoch, ktoré je potrebné detailnejšie špecifikovať v podzákonnom právnom predpise.

K § 460

- 35 Z dôvodu vyjasnenia aplikácie osobitných procesných režimov navrhovateľ prikrročil ku koncipovaniu súhrnného ustanovenia, ktoré výslovne deklaruje prioritu osobitných procesných režimov v súvislosti s klasifikovanými údajmi, či s osobitným procesným statusom definovaných osôb. Tieto procesné režimy budú mať aplikačnú prednosť pred všeobecnými ustanoveniami CSP v súvislosti s inštitútmi ako je identifikácia svedka, zaznamenávanie priebehu pojednávania, verejnosť pojednávania, nahliadanie do spisu a pod. Napríklad účelom zákona č. 215/2004 Z. z. je verejný záujem na ochrane utajovaných skutočností. Podstata ochrany utajovaných skutočností spočíva v prijatí takých preventívnych opatrení v oblasti personálnej bezpečnosti, administratívnej bezpečnosti, šifrovej ochrany informácií, fyzickej bezpečnosti, objektivej bezpečnosti, bezpečnosti technických prostriedkov a priemyselnej bezpečnosti, ktoré budú predchádzať ohrozeniu alebo poškodeniu záujmov Slovenskej republiky neoprávnenou manipuláciou s utajovanou skutočnosťou (jej vyzradeniu nepovolanej osobe alebo cudzej moci, neoprávnenému rozmnoženiu, zničeniu, strate alebo odcudzeniu). Pri uplatňovaní jednotlivých
- 45

inštitútov tohto zákona a uplatňovaní práv a povinností z neho vyplývajúcich sú súd, strany a ďalšie zúčastnené osoby povinné dôsledne rešpektovať povinnosti ustanovené zákonom č. 215/2004 Z. z. a všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na jeho vykonanie.

5 K § 461

Predkladateľ koncipuje osobitné spoločné ustanovenie vo vzťahu k pojmu právnické vzdelanie, ktorý na účely právneho poriadku SR nie je legálne definovaný. Definícia na účely sporového konania pokrýva aplikačné a interpretačné problémy v súvislosti s týmto pojmom z minulosti.

10 K § 462

Súdna moc je výkonom štátno-mocenských oprávnení a preto všetky pokuty uložené súdmi SR patria štátnej pokladnici.

K § 463 a 464

- 15 Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesno – právnych noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona. Predkladateľ pamätá i na situácie, kedy by nová právna úprava zhoršila postavenie strany a tieto rieši v prechodnom ustanovení § 463 ods. 2.
- 20 V odôvodnených prípadoch sú stanovené výnimky z tohto základného pravidla. Predkladateľ vypustil z normatívneho textu inštitút zmenkového platobného rozkazu, predovšetkým z dôvodu zákazu použitia zmenky v spotrebiteľských vzťahoch (§ 5a zákona o ochrane spotrebiteľa. V skrátenom rozkaznom konaní nemá súd spôsob, ako posúdiť či zmenka súvisí alebo nesúvisí s kauzálnym spotrebiteľským vzťahom, teda objektívne by sudca nebol schopný dodržať imperatívnu normu § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa, čím by mohlo dochádzať k porušovaniu
- 25 spotrebiteľských práv a k porušovaniu imperatívnej normy verejného práva. Predkladateľ preto pristúpil k vypusteniu inštitútu zmenkového platobného rozkazu.

K § 465

CSP preberá ustanovenia smerníc:

- 30 1. Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 02) v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 (Ú. v. EÚ L 304, 22. 11. 2011).
- 35 2. Smernica Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 20/zv. 01).
- 40 3. Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 5/zv. 04).
4. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 17/zv. 2).
- 45 5. Smernica Rady 2004/113/ES z 13. decembra 2004 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaniu (Ú. v. EÚ L 373, 21.12.2004).
6. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 204, 26.7.2006).

7. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/52/ES z 21. mája 2008 o určitých aspektoch mediácie v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 136, 24.5.2008).
8. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009) v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 (Ú. v. EÚ L 165, 18. 6. 2013) a v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013 z 21. mája 2013 (Ú. v. EÚ L 165, 18. 6. 2013).
9. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/41/EÚ zo 7. júla 2010 o uplatňovaní zásady rovnakého zaobchádzania so ženami a mužmi vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby a o zrušení smernice Rady 86/613/EHS (Ú. v. EÚ L 180, 15.7.2010).

K § 466

Novým zákonom sa zrušuje pôvodný Občiansky súdny poriadok, ktorý bude nahradený tromi procesnými predpismi, jedným z ktorých je i CSP.

K § 467

Účinnosť CSP sa navrhuje po dostatočne dlhej legisvakačnej lehote, tak aby právno – aplikačné orgány mali dostatok času sa s novou úpravou oboznámiť, prípadne absolvovať vzdelávacie a školiace aktivity organizované Justičnou akadémiou, prípadne inými subjektmi.

V Bratislave, 17. decembra 2014

Robert Fico, v.r.
predseda vlády Slovenskej republiky

Tomáš Borec, v.r.
Minister spravodlivosti Slovenskej republiky